

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

40. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

5. ŘÍJNA 2008

Z obsahu:

Po pastorační návštěvě
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
17. září 2008
- strana 2 -

**Po boku nemocných,
chudých a maličkých obje-
vujeme povolání k lásce**
Z promluvy Bene-
dikta XVI. po světelném
průvodu v Lurdech
14. září 2008
- strana 4 -

**Starý římský rítus
a sekularizace**
Slova, gesta a znamení,
která formovala Evropu
- strana 6 -

**Duchovní mateřství
pro kněze (2)**
Povolání být duchovní
matkou kněze je málo
známé, nedostatečně
pochopené, a proto málo
praktikované, i když
je velmi významné
a potřebné
- strana 8 -

**Pán Ježíš
o svých kněžích**
Důsledky života, který
neskoncoval definitivně
s hříchem
- strana 11 -

Giotto di Bondone: Extáze sv. Františka, Chrám sv. Kříže ve Florencii

Dnešní setkání mi poskytuje vhodnou příležitost znovu prožít různé okamžiky pastorační návštěvy, kterou jsem uskutečnil v minulých dnech ve Francii. Návštěva, jak známo, vyvrcholila poutí do Lurd u příležitosti 150. výročí zjevení Panny Marie Bernadettě. Vzdávám nejdříve vroucí díky Pánu, že mi poskytl tuto prozřetelnostní možnost, a opětovně vyslovuji vděčnost pařížskému arcibiskupovi a biskupovi v Tarbes a Lurdech, všem příslušným spolupracovníkům a všem těm, kteří nejrůznějším způsobem spolupracovali na dobrém výsledku mé návštěvy. Děkuji také srdečně prezidentu republiky a dalším hodnostářům, že mě přijali s takovou laskavostí.

Návštěva začala v Paříži, kde jsem se obrazně setkal s celým francouzským národem a vzdal jsem tak hold milovanému národu, ve kterém Církev sehrávala již od II. století základní civilizační roli. Je zajímavé, že právě v takovém kontextu dozrál požadavek zdravého rozlišení mezi sférou politickou a náboženskou podle Ježíšova slavného výroku: *Dávejte, co je císařovo, císaři, a co je Božího, Bohu (Mk 12,17)*. Jestliže na římských mincích byl vyražen obraz císaře, a proto jemu skrze ně směřovaly poplatky, v lidském srdci je naopak obraz Stvořitele, jediného Pána našeho života. Autentická laicita neznamená tedy vzdát se duchovní dimenze, nýbrž uznat, že právě ona je zásadní zárukou naší svobody a autonomie v pozemských skutečnostech, a to díky příkázáním stvořitelské moudrosti, která je lidské svědomí schopné přijímat a uskutečňovat.

Hledat Boha

Do této perspektivy je zasažena široká úvaha na téma „Počátky západní teologie a kořeny evropské kultury“, kterou jsem rozvinul na setkání se světem kultury na místě zvoleném pro

Po pastorační návštěvě

jeho symbolický význam. Jedná se o Collége des Bernardins, kterou oplakávaný kardinál Lustiger chtěl povznést na středisko kulturního dialogu, budovu z XII. století vybudovanou pro cisterciáky, kde mladí absolvovali své studium. Právě zde je proto přítomná mnišská teologie, která dala vznik naší západní kultuře. Výchozím bodem mého vystoupení byla úvaha o mnišství, jehož smyslem bylo hledat Boha – *quaerere Deum*. V době hluboké krize západní antické civilizace vedeni světlem ví-

ry zvolili cestu – učitelku: cestu naslouchání Božímu slovu. Byli proto velkými ctiteli Písma svatého a kláštery se staly školami moudrosti a školami „dominici servitii“ – „služby Pánu“, jak je nazval svatý Benedikt. Hledání Boha vedlo tak mnichy svou povahou ke kultuře slova. *Quaerere Deum* – hledat Boha: hledali ho ve stopách jeho Slova a museli tedy poznávat stále lépe hloubku tohoto Slova. Bylo třeba pronikat do tajemství jazyka, chápat jeho strukturu. Pro hledání Boha, který se nám zjevuje ve

svatých Písmech, se tak stávají významné profánní vědy zaměřené na prohlubování tajemství jazyků. V důsledku toho se v kláštrech rozvíjela ona erudice, která podporovala formování kultury. Právě proto ono *quaerere Deum*, hledání Boha, být na cestě k Bohu zůstává dnes jako včera *via maestra* a základem každé kultury.

Při hledání Boha je uměleckým výrazem také architektura a není pochyb, že katedrála Notre Dame v Paříži představuje v tom směru příklad univerzální hodnoty. Uvnitř tohoto velkolepého chrámu, kde jsem měl to potěšení předsedat slavnosti nešpor blahoslavené Panny Marie, jsem povzbudil kněze, jáhny, řeholníky, řeholnice a seminaristy, kteří přišli ze všech částí Francie, aby vyhradili prioritu naslouchání Božímu slovu a dívali se přitom na Marii jako na vznešený vzor. Na prostranství před Notre Dame jsem pak pozdravil mládež, která přišla ve velkém počtu a s nadšením. Těm, kteří se chystali na zahájení modlitebního bdění, jsem svěřil dva poklady křesťanské víry: Ducha Svatého a Kříž. Duch otevírá lidskou inteligenci pro horizonty, které ji překračují, a dává jí poznat krásu a pravdu Boží lásky zjevené právě na Kříži. Je to láska, od které nás nic nebude moci odloučit a kterou zakoušíme, když obětujeme svůj život podle Kristova příkladu. Následovalo pak krátké zastavení na Institutu de France, sídle pěti národních Akademií. Jelikož jsem členem jedné z těchto Akademií, setkal jsem se zde s velkou radostí se svými kolegy. Pak moje návštěva vyvrcholila eucharistickou slavností na Esplanade des Invalides. Parafrazí slova apoštola Pavla ke Korinťanům jsem pozval věřící z Paříže a celé Francie, aby hledali živého Boha, který nám ukázal svou pravou tvář v Ježíši přítomném v Eucharistii a pobízí nás, abychom milovali své bratry, tak jako On miloval nás.

Pokračování na str. 12

Editorial

Poutní návštěvou Benedikta XVI. vyvrcholily v Lurdech oslavy 150. výročí zjevení Panny Marie v jeskyni Massabielle. Tehdy na začátku lurdského „případu“ stála chudá, mladá, nevzdělaná pastýřka v záležitosti, kterou jí uložila bíle oděná Paní, sama proti všem. Dnes na místo jejího setkávání s nebem proudí miliony lidí z celého světa a samotná hlava katolické církve pokládá za veliký dar Boží prozřetelnosti, že se mohla zařadit mezi tyto poutníky. Něco takového mohl tehdy sotva kdo vytušit.

O Lurdech dnes ví celý svět právě proto, že se zde setkala nebe se zemí. Zvolilo si k tomu zcela nepochopitelně zdánlivě nejméně vhodné, zpustlé, opovrhované a opuštěné místo. Jako by nám chtělo dát najevo, že používá jiná měřítká a jiná kritéria, než jaká jsou zpravidla vlastní nám lidem, že své veliké věci buduje z ničeho. Platí to ovšem nejen o volbě místa, ale i o volbě osob, na které se nebe obrací jako na své prostředníky. Kdyby chtěl někdo z nás rozvíjet obdobný velkolepý projekt, sotva by si zvolil za svou hlavní prostřednici a výkonnou sekretářku prostoduchou a churavou čtrnáctiletou pastýřku, dceru zkrachovalého mlynáře. Bůh si však vybírá právě to, co je maličké, aby zahanbil to, co je velké. Ostatně stačí si připomenout, že Maria se musela na začátku svého působení spokojit s neméně ubohou jeskyní při události nekonečně významnější a vznešenější, než bylo její lurdské setkání s astmatickou školačkou.

Je však stále dosti těch, kteří se domnívají, že Církev žádná soukromá zjevení nepotřebuje. Církev sama se ke zjevením staví opatrně a mnoho věřících to dokonce až pohoršuje a obviňují ji, že se soukromým zjevením tak říkájící brání. Některá místa zjevení pak musela přestat mnoho úsilí o smazání z povrchu zemského. Francouzské úřady se o to pokoušely i v případě Lurd. Dnes jsou asi samy rády, že neúspěšně. Proti nebi nakonec člověk tak jako tak nic nepořídí a měl by s tím už jednou provždy počítat.

Ať se někomu termín „zjevení“ líbí nebo ne, bez zjevení

Pokračování na str. 13

Ukradená vinice

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

**Kámen, který stavitelé zavrhli,
stal se kvádrem nárožním.**

Vinice je jedním z nejvzácnějších sadů, kterému každý majitel věnuje mimořádnou péči a lásku. Tvůj Pán a Mistr se už potřetí vrací k tomuto obrazu. Není divu, je právě doba, kdy všude kolem něho dozrává vzácné víno.

Ale to, co dnes uslyšíš, je jeho nejsmutnější podobenství, ve kterém se obrací ke svému vlastnímu Otcem vyvolenému národu. Je to podobenství, které s bolestí připomíná minulost a s ještě větší bolestí předpovídá velmi blízkou budoucnost, neboť smrt jediného Syna a Dědice je již přede dveřmi, i přiblížila se i budoucnost, která bude následovat a postihnou *zlé vinaře*. Pokus se domyslet, s jak bolestnými pocity rozmlouvá Pán tváří v tvář právě s těmi, pro které i ta nejvyšší oběť, jaká vůbec může být přinesena, bude nakonec marná!

Uvaž, jak úžasnou moc dal Bůh člověku, když nakonec i On sám se svou nekonečnou obětí zůstává před jeho svobodným rozhodnutím bezmocný. Tvůj Bůh a Stvořitel tě vybavil schopností, že můžeš jeho samého i jeho nesmírnou Oběť buďto přijmout, nebo odvrhnout. Můžeš to pochopit?

Ačkoliv je všemohoucí, vyhýbá se přímému úzkostlivě všemu, co by představovalo přinucení nebo nátlak na tvou svobodu. Spoléhá jen na to, že sám pochopíš a oceníš jeho laskavou péči, že uvítáš s radostí jeho nejušlechtlejší a nejnezištnější záměry, pro které tě stvořil podle plánu, který od věčnosti chová ve svém nejdobrotivějším Srdci.

Vysadil tě jako vinici. Obdělal ji se vši pečlivostí, *okopal, očistil od kamení, zkypril, zavlažil, osadil tou nejušlechtlejší révou*. Zajistil tvoji ochranu bezpečnou zdí a ochrannou věží, připravil všechno potřebné a svěřil ti tuto vinici s důvěrou do tvé péče. Udělal to ještě dříve, než sis to mohl uvědomit a mohl o cokoliv požádat. *Co měl ještě udělat a neudělat, aby zajistil tvé blaho? Myslíš, že je to příliš, když očekává od tebe podíl z dobré sklizně? Až budeš jednou sklá-*

dat účty ze svého správcovství, uvidíš, že si z toho, co mu odvedl, nenechal pranic pro sebe, ale uložil ti to na nekonečný úrok, že všechno tvé dobro investoval tak, aby vynášelo více, než si vůbec můžeš představit.

Ponechal ti však naprostou volnost odvádět či neodvádět, pečovat o vinici, nebo ji nechat ladem, můžeš otevřít její ohradu, aby ji *obírali všichni, kdo chodí kolem, pustošil ji kanec z lesa a spásala ji polní zvěř*. Pokud se ovšem zachováš takto, pak ti každá připomínka Hospodářovy lásky a péče může připadat jako projev nepřátelství, jeho vyslanci ti budou nepřijemní a bude se ti zdát, že tě ohrožují. Může to dojít tak daleko, že i Hospodářova Syna *vyvlečeš ven a zabiješ*, a to ne jednou, ale znovu a znovu opakovaným těžkým hříchem, vše v bláznivé naději, že *dědictví bude tvoje*.

Tak jako Ježíš ví, že ti, se kterými právě mluví, ještě více zanevrou a budou nakonec žádat *Ukřižuj ho!*, a přece proti nim vůbec nic nepodniká, tak ani tobě nebude bránit, jestliže si usmyslíš třeba i to, že na něho vztáhneš ruku. A nejen ty. Kdokoliv z lidí to může udělat. Zeptej se Pána, kolik je zpustlých vinic. Čekal, že ponesou hrozny, jak to, že přinesly plané plody? Co zlého jim učinil, že ho od tud odvedli a zabili?

Pohne tě hluboký Ježíšův smutek a jeho blízká předpověď k tomu, abys dal správný směr svému rozhodnutí? Nebo chceš otálet, až tě zavalí *kámen, který stavitelé zavrhli*? Nemohlo by tě potkat nic horšího, než kdyby *bylo od tebe odňato Boží království a dáno tomu, kdo ponese jeho ovoce*. Jak se rozhodneš?

Ten výnos, který by se mohl urodit na vinici tvého srdce, mohl by alespoň něčím přispět na úhradu těch nedozírných škod, pro které Ježíš pláče s nemenší bolestí, s jakou bude zanedlouho plakat nad budoucí zklápanou svého milovaného Města. Máš úplnou svobodu rozmnožovat jeho bolest, nebo se přičinit o zušlechtění a zvelebení svěřené vinice, aby *neplodila odporná pláňata, ale hrozny*.

Bože zástupů, vrať se, shlédni, podívej se a pečuj o tuto révu! Ochraňuj, co tvá pravice zasadila, výhonek, který sis vypěstoval.

Už od tebe neustoupím!⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 80

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 5,1-7

Zazpívám (píseň) svého přítele, píseň svého miláčka o jeho vinici. Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Okopal ji, očistil od kamení, osázel ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vyhloubil: čekal, že ponese hrozny, ona však plodila pláňata. Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma, judští mužové, sud'te mezi mnou a mou vinici! Co jsem měl ještě udělat své vinici, a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody? Teď vám ukážu, co udělám své vinici: odstráním její plot, že bude pastviskem, rozbořím její zeď, že ji rozšlapou. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v ní trní a hloží. Mrakům dám příkaz, aby ji neskropily deštěm. Vinici Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci - jeho milou sazenici. Čekal spravedlnost, a hle - nepravost, (čekal) právo, a hle - bezpráví!

2. čtení - Flp 4,6-9

Bratři! O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zasluhuje chválu. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli. A Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

Evangelium - Mt 21,33-43

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Poslyšte toto podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázal vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali. (Hospodář) poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: „Na mého syna budou mít ohled.“ Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: „To je dědic. Pojd'te, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!“ A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabili. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?“ Odpověděli mu: „Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek.“ Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmě: ‚Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné?‘ Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“

Po boku nemocných, chudých a maličkých objevujeme povolání k lásce

Z promluvy Benedikta XVI. po světelném průvodu v Lurdech 14. září 2008

Před 150 lety 11. února 1858 na tomto místě zvaném Massabiellská jeskyně mimo lidská obydlí spatřila prostá dívka z Lurd Bernadetta Soubiroussová světlo a v tomto světle mladou paní, krásnou, krásnější než všechno. Tato Paní se na ni obrátila s dobrotou a sladkostí, s úctou a důvěrou. *Ona mi říkala vy* (vypravuje Bernadetta). „*Prokázete mi tu laskavost a budete sem přicházet během následujících patnácti dnů?*“ (otázala se jí Paní) ... *Dívala se na mě jako osoba, která mluví s jinou osobou.* A při této rozmluvě, v tomto dialogu prostoupeném jemností jí Paní ukládá, aby předala určitá velice jednoduchá poselství o modlitbě, pokání a obrácení. Nepřekvapuje, že Maria byla krásná, spíše že ve zjevení 25. března 1858 zjevuje své jméno: „*Jsem Neposkvrněné Početí.*“

Podívejme se nyní na „Ženu oděnou sluncem“ (Zj 12,1), jak jí popisuje Písmo. Nejsvětější Panna Maria, slavná Žena Apokalypsy, nese na své hlavě korunu z dvanácti hvězd, které představují dvanáct kmenů Izraele, celého Božího lidu, celého společenství svatých, a současně pod svými nohama má měsíc, obraz smrti a smrtelnosti. Maria zanechala smrt za sebou; je celá oděna do života, onoho života Syna, zmrtvýchvstalého Krista. Je tak znamením vítězství lásky, dobra a Boha, který dává našemu světu naději, jakou potřebuje. Tento večer obraťme svůj pohled k Marii, tak slavné a tak lidské, a dovolme jí, aby nás přivedla k Bohu, který je vítěz.

Mnoho osob o tom vydalo svědectví: setkání se zářivým vzezřením Bernadetty uchvacoval

srdce a pohledy. Ať už během zjevení, nebo když o nich vyprávěla, její tvář se stávala zářící. V Bernadettě přebývalo světlo z Massabielle. Každodenní život rodiny Soubiroussových však byl prostoupen bídou a smutkem, nemocí a nepochopením, odmítáním a chudobou. I když v rodinných vztazích nechyběla láska a teplo, život v *Cachot*

(„vězení“) byl svízelný. Ale stíny země nezabránilly záři světla z nebe. *Světlo ve tmách svítí* (Jan 1,5).

Lurdy jsou místo, které si Bůh vyvolil, aby zde zvláštním způsobem dal zazářit paprsku své krásy; odtud plyne důležitost, jakou zde nabývá symbol světla. Poči-

naje čtvrtým zjevením, když Bernadetta přišla do jeskyně, zapalovala každé ráno požehnanou svíci a držela ji v levé ruce po dobu, kdy se jí Panna zjevovала. Brzy zde byly osoby, které svěřovaly Bernadettě svíci, aby ji zatkla do země v jeskyni. Brzy i jiné osoby pokládaly svíce v tomto místě světla a míru. Sama Matka Boží dala najevo, že vítá poctu týkající se tisíce svíček, které nyní ozařují bez ustání skalnatou jeskyni zjevení k její oslavě. Od toho dne před jeskyní ve dne v noci jak v létě, tak v zimě plane keř zapálený při modlitbách poutníků a nemocných, kteří vyslovují své starosti a své potřeby a především svou víru a svou naději.

Když přicházíme sem do Lurd jako poutníci, chceme kráčet ve stopách Bernadetty, v oné mimořádné blízkosti *mezi nebem a zemí*, která se nikdy nezakrývala a která se nepřestává upevňovat. Během zjevení, to je třeba vyzvednout, se Bernadetta modlí růženec s pohledem upřeným na Marii, která se s ní spojuje v okamžiku doxologie. Tato skutečnost potvrzuje hluboký teocentrický charakter modlitby růžence. Když

se modlíme růženec, Maria nám nabízí své srdce a svůj pohled, abychom rozjímali o životě jejího Syna Ježíše Krista. Můj ctihodný předchůdce Jan Pavel II. přišel dvakrát sem do Lurd. Víme, kolikrát v jeho životě a v jeho službě se jeho modlitba opírala o přímluvu Panny Marie. Jako mnozí jeho předchůdci na Petrově stolci i on vyzýval živě k modlitbě růžence. Učinil tak mezi jiným zvláštním způsobem, když obohatil růženec o rozjímání o tajemstvích Světla. Ostatně ta jsou zobrazena na průčelí baziliky v nových mozaikách, inaugurovaných v loňském roce. Jako ve všech událostech Kristova života, které *uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o nich* (Lk 2,19), dává nám Maria chápat všechny etapy veřejného působení jako nedílnou součást zjevení Boží slávy. Kež Lurdy, země světla, zůstanou školou, která nás učí modlitbě růžence, uvádí nás mezi Ježíšovy učedníky pod pohledem jeho Matky v autentickém a srdečném dialogu s jejím Učitelem.

Ústy Bernadetty slyšíme Panu Marii, jak nás žádá, abychom *přicházeli v procesi* a v prostotě vroucně prosili. Procesie „aux flambeaux“ tlumočí našemu tělesnému zraku tajemství modlitby: ze společenství Církve, která spojuje vyvolené v nebi a poutníky na zemi, pramení dialog mezi člověkem a jeho Pánem a otevírá se světlá cesta lidských dějin, včetně jejich temnějších okamžiků. Toto procesie je chvílí velké

radosti Církve, ale také dobou vážného zamyšlení: úmysly, které s sebou přinášíme, zdůrazňují naše hluboké společenství se všemi, kteří trpí. Myslíme na nevinné oběti, které trpí násilím, válkou, terorismem, nouzí, nebo které snášejí důsledky nespravedlnosti, strádání a pohrom, nenávisť a útlaku, útoků na svou lidskou důstojnost a na svá základní práva, na svou svobodu jednání a myšlení. Myslíme také na ty, kteří žijí v rodinných problémech, kteří trpí v důsledku nezaměstnanosti, nemoci, neduhů, osamocení, ve své situaci přistěhovalců. Nechci zapomenout ani na ty, kteří trpí pro Kristovo jméno a pro ně umírají.

Maria nás učí modlit se a učit z naší modlitby úkon lásky k Bohu i lásky bratrské. Když se modlíme s Marií, naše srdce přijímá ty, kteří trpí. Jak by v důsledku toho mohl zůstat náš život nepřetvořen? Proč by se naše bytí a náš celý život neměl stát pohostinným místem pro našeho bližního? Lurdy jsou místem světla, protože je to místo společenství, naděje a obráčení. Nyní, kdy se snáší noc, Ježíš nám říká: *Vaše lampy ať hoří* (srov. Lk 12,35): lampa víry, lampa modlitby, lampa naděje a lásky! Tento noční průvod, při kterém neseme světlo, silně promlouvá k našemu nitru, dotýká se našeho srdce a vyslovuje více než pronesené anebo zamýšlené slovo. Toto gesto samo obsahuje v sobě podmínky putujících křesťanů: potřebujeme světlo a současně jsme povoláni, abychom se světlem stali. Hřích nás oslepuje, brání nám nabídnout se jako vůdci našim bratřím, nutí nás, abychom jim nedůvěřovali a nedali se od nich vést. Potřebujeme, abychom by-

li osvíceni, a opakujeme prosbu slepého Bartimea: *Mistře, ať vidím!* (Mk 10,51). Dej, ať vidím svůj hřích, který mě mate, ale především, Pane, dej, ať vidím tvou slávu! Víme, že naše modlitba je již vyslyšena, a my vzdáváme díky za to, že – jak říká svatý Pavel v listě Efezanům – *Kristus tě osvítí* (5,14) a svatý Petr dodává: *On vás povolal z temnot ke svému podivuhodnému světlu* (1 Petr 2,9).

A nám, kteří nejsme světlem, Kristus může nyní říct: „Vy jste světlo světa“ (Mt 5,14) a dává nám na starost, abychom dali zazářit světlu lásky. Jak píše apoštol svatý Jan: *Kdo svého bratra miluje, zůstává ve světle a pro nikoho není pohoršením* (1 Jan 2,9). Žít křesťanskou láskou znamená dát Božímu světlu vstoupit do světa a současně ukázat na jeho pravý zdroj. Svatý Lev Veliký píše: *Ten, kdo opravdu žije v Církvi zbožně a čistě, kdo myslí na věci tam nahoře, nikoliv na ty*

na zemi (srov. Kol 3,2), je v jistém smyslu podobný nebeskému světlu; tím, že uskutečňuje sám jas svatého života, ukazuje mnohým jako hvězda cestu, která vede k Bohu (Serm. III, 5).

Do této lurdské svatyně, ke které celý křesťanský svět obrací svůj zrak od doby, kdy zde Maria dala zazářit naději a lásku, a dala nemocným, chudým a maličkým první místo, jsme všichni

zváni, abychom objevili prostotu našeho povolání: *ve skutečnosti stačí milovat*. Zítřka nám oslava Povýšení svatého Kříže umožní

vstoupit přesně do srdce tohoto tajemství. V tento předvečer se již náš zrak obrací ke znamení Nové smlouvy, ve kterém se soustřeďuje celý Ježíšův život. Kříž představuje nejvyšší a dokonalejší akt lásky Ježíše, který dává život za své přátele. Tak *musel být povýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl skrze něho život věčný* (Jan 3,14-15).

Ježíšova smrt, oznámená ve Zpěvech Služebníka Božího, je smrt, která se stala světlem pro národy, je to smrt, která ve spojení s liturgií zadostučinění přináší smíření, smrt, která znamená konec smrti. Od té chvíle je Kříž znamením naděje, Ježíšovou vítěznou korouhví, protože *Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezemřel, ale měl život věčný* (Jan 3,16). Skrze Kříž celý náš život přijímá světlo, sílu a naději. V něm je zjevena celá hloubka lásky obsažené v původním plánu Stvořitele. S ním je všechno uzdraveno a přivedeno k naplnění. A to je důvod, proč se život ve víře v Krista, který zemřel a vstal z mrtvých, stal světlem. Zjevení byla obklopena světlem a Bůh chtěl zažehnout ve zraku Bernadetty plamen, který obrátil nesčetná srdce. Kolik osob se sem přichází podívat a ve skrytu doufají, že obdrží nějaký zázrak; pak cestou domů po duchovním zážitku skutečně církevního života mění svůj pohled na Boha, na druhé i na samy sebe. Malý plamen zvaný naděje, soucit a něžnost se v nich usídlí. Diskrétní setkání s Bernadettou a s Pannou Marií může změnit život, protože ony jsou přítomny v tomto místě Massabielle, aby nás přivedly ke Kristu, který je náš život, naše síla, naše světlo. Kež Panna Maria a svatá Bernadetta nám pomáhají žít jako děti světla, abychom každý den našeho života vydávali svědectví, že Kristus je naše světlo, naše naděje, náš život.

L'Osservatore Romano
15.-16. 9. 2008

OBĚŤ ŽIVOTA

Ve Front Royal v USA spadl 20letý mladík trpící Downovým syndromem do žumpy. Aby ho zachránil, skočil jeho otec za ním a držel jeho hlavu nad kaly, dokud nepřišli záchranáři. Oba byli odvezeni do nemocnice. Syn má dobrou vyhlídku na přežití, ale otec svůj statečný čin nepřežil.

66letý otec, bývalý pilot, byl velmi angažovaným členem místní katolické farnosti a měl na starosti ministranty. Dříve byl sportovním vedoucím při „Christendom College“ ve státě Virginia. Se svou manželkou byli ve Virginii prvními propagátory přirozené metody plánování rodičovství. Pořádal celá léta májové pobožnosti, kterých se účastnily stovky lidí. Jeden syn z jeho sedmi dětí je knězem. Všechno dobré, co vykonal, připisoval Panně Marii.

Starý římský ritus a sekularizace

Slova, gesta a znamení, která formovala Evropu

Položme si otázku, zda Motu proprio Benedikta XVI. nepředstavuje odpověď na proces sekularizace současné společnosti, a když ano, tak v jakém smyslu. Abychom mohli odpovědět, potřebujeme především definici sekularizace: Mezi mnohými je jednou z nejlepších ta, kterou formuloval Jan Pavel II. 23. února 2002 a podle které *bohužel v polovině minulého tisíciletí má svůj počátek a pak od XVII. století pokračuje souvislý rozvoj procesu sekularizace, který má za cíl vyloučit Boha a křesťanství ze všech projevů lidského života. Výsledkem tohoto procesu je často laicismus a sekularismus agnostický a ateistický, to znamená absolutní vyloučení Boha i přirozeného mravního zákona ze všech oblastí lidského života. Křesťanské náboženství tak bylo odsunuto do oblasti výlučně soukromého života jednoho každého.* Z těchto slov Jana Pavla II. vyplývá v prvé řadě, že sekularizace je historický proces, který má svůj počátek v humanismu a v renezanzi: rozvinul se pak v osvícenství a vyústil do laicismu a agnostického a ateistického sekularismu, příznačného pro marxismus a postmoderní společnost. Cílovým bodem je nakonec vyloučení Boha a křesťanství ze sféry veřejného života a redukce náboženství na výlučně soukromý fenomén.

Jsou lidé, kteří si myslí, že Církev, aby se vyhnula protikřesťanskému sekularismu, musí si vytvořit vlastní sekularizaci a „pokřtít“ ji. Tato koncepce připouští nevyhnutelnost sekularizace a přisuzuje jí de facto pozitivní charakter jakožto nezbytnému historickému vývoji. Jestliže však tuto imanentní historizující vizi zamítneme a přijmeme naopak kritérium, které nám dovoluje hodnotit události ve světle transcendentních principů, ne-

můžeme žádný historický fakt pokládat sám o sobě za „pozitivní“ a „dobrý“. Tak jako lidské skutky, i historická fakta jsou výsledkem volby rozumného a svobodného člověka a nejsou nikdy neutrální ani indiferentní: historik a ještě více filozof a teolog historie má povinnost je posuzovat a navíc jim přisoudit pozitivní nebo negativní hodnotu.

Přijímání sekularizace jako nevyhnutelného historického faktu vede k filozofii a pak i teologii sekularizace. Filozofie sekularizace obsažená v pohanském humanismu se formuje v osvícenských kruzích, až je přivedena do souladu s Gramsciovi logikou a proniká v druhé polovině dvacátého století do protestantské (a pak do katolické) teologie s Dietrichem Bonhoefferem. To, co Bonhoeffer definuje jako „zralost světa“, je totožné s vypuzením posvátna ze všech sociálních oblastí a s vypleněním křesťanských kořenů společnosti. Bonhoeffer interpretuje sekularizaci jako „projev světa, který dosáhl dospělosti“ a který díky osvobozující události křesťanství může nadále žít „jakoby Boha nebylo“ – etsi Deus non daretur.

Je to ona iluze realizovat „světový řád“ mimo křesťanství a vyloučit vertikální a transcendentní pouto, které tvoří samu podstatu náboženství, protože ono spojuje člověka s Bohem (religio = svazek, závazek).

Aristoteles správně definoval člověka jako společenskou bytost. Ale Aristoteles, který neměl představu o stvoření, redukoval společenskost lidí na vztah mezi sobě podobnými. První vztah člověka, to, co z něho činí bytost nikoliv imanentní a soběstačnou, nýbrž zaměřenou na druhé a závislou, je onen vztah k Bohu. Ten se vyjadřuje především v modlitbě, která dělá z člověka nejen společenského živočicha, nýbrž svou podstatou homo religiosus. Ale poněvadž Bůh sám se stal člověkem, aby spasil lidstvo zasažené hříchem, a založil kolem Kristovy oběti Církev, proto modlitbou po výtce lidskou, jedinou, která ho vykupuje, je ta, která se koná uvnitř Církve. Liturgie je veřejná modlitba Církve, úkon oběti na oltáři. Liturgie, kterou Církev slaví, je nejen předávání Božího slova člověku, ale také jeho posvěcení skrze svátosti, ona je také, a to především, soubor vidi-

telných forem, které pozvedají člověka k Bohu a pomáhají Bohu oslavovat a vzdávat mu povinou úctu.

Nic není tak protikladného sekularizaci jako liturgie vyjádřená obětí mše svaté. V ní nacházejí svá naplnění tajemství umučení, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení Ježíše Krista, dokonalost posvátnosti, protože v jeho osobě se Bůh maximálním způsobem daruje lidské přirozenosti, která je s Ním nerozlučně spojena. Nejposvátnějším okamžikem mše svaté je formule proměňování, sestavená, jak připomíná Tridentský koncil, z části vlastních slov Pána Ježíše, z části, kterou předali apoštolové, a části, kterou zbožně doplnili svatí papežové.

„Slavení liturgie,“ připomíná Jan Pavel II. v listě Kongregaci pro posvátné obřady 21. září 2001, „je projevem síly náboženství, které v plném souladu se svou povahou se má projevoval hlubokým smyslem pro posvátno. V něm si člověk i společenství musí být plně vědomi, že se ocitají ve zvláštním postavení před Tím, který je třikrát svatý a transcendentní. Z toho vyplývá, že požadované chování musí být prostoupeno úctou a pocitem úžasu, který pramení z živého vědomí přítomnosti Božího majestátu. Nechtěl snad Bůh právě toto dát najevo, když poručil Mojžíšovi, aby před hořícím kerem odložil opánky?“

Tento úžas a tato úcta se vyjadřují především řečí mlčení. Mlčení, kterému věnuje krásné stránky kardinál Ratzinger (Duch liturgie, Barrister & Principal, str. 183–189), je v protikladu k hluku a vyjadřuje nekonečný odstup mezi nevýslovným Bohem, který nemůže být poznán ve své podstatě, a pokorným tvorem, který by se bez něho propadl do nicoty. Avšak tento Bůh, kterému se klaníme v jeho božském majestátu, není vzdálený, ale je nekonečně blízký, protože se daroval v Kristu, je přítomen na oltáři s tělem, krví, duší

a božstvím. Jen v absolutní božské transcendenci se vyjadřuje radikální a extrémní blízkost Boha k člověku.

Starobylý římský ritus nedovoluje naprosto žádné dvojznačnosti: v něm je obsažen nesvratelný smysl pro božskou transcendenci. Není to jediný možný ritus, ale vyjadřuje s dokonalou jasností onu jedinou eklesiologii, kterou je možno nazvat katolicou a kterou musí každá liturgie vyjadřovat.

Rituální dimenze je základní dimenzí rozhodnou pro zrození a rozvoj evropské a křesťanské společnosti prvních staletí. Slovo tradice ve svém původním významu se vztahuje na předávání symbolů víry, na ony slovní formulace potvrzené církevní autoritou a určené k veřejnému vyznání víry. Tradice se vyjadřuje v předávání pravd určených k tomu, aby formovaly depositum fidei – poklad víry, ale je to také hledání způsobu, jak tyto pravdy předávat, hledání symbolů a ritů, které tyto pravdy účinně a působivě vyjadřují. Každá pravda se totiž překládá do liturgie podle známého rčení Prospera z Akvitánie: *lex orandi – lex credendi* (neboli zákon víry určuje zákon modlitby: *De vocatione omnium gentium* 1,12).

Popis nedělní eucharistické slavnosti, jaký nám zanechal svatý Justin (Giustino, *Apologia*, 61–62; 65–67), nám ukazuje již z doby před rokem 165 liturgickou praxi římské Církve, která, jak píše sv. Irenej, „věrně zachovávala tradici pocházející od apoštolů“ (*Adv. Haer.* II, 3). V tomto smyslu se Evropa rodí kolem liturgické tradice. Christopher Dawson konstatuje, a to zcela správně, že po pádu západního Římského impéria zůstal svatý řád liturgie nedotčen a představoval tak základní pouto vnitřní jednoty společnosti.

Liturgie byla současně sídlem tradice i sídlem víry, protože v ní se víra i tradice snoubí. Papeži Damasovi, který byl zvolen na Petrův stolec v roce 366, vděčí

me za první výklad pojmu *petrinitas* – to je principu hierarchického řádu Církve. Jenže potvrzení římského primátu pod Damasem a jeho nástupci jde tak říkajíc ruku v ruce s potvrzením římského liturgického řádu, k jehož definitivnímu ustavení došlo mezi IV. a V. stoletím, a to pak vrcholí ve vytvoření *Liber Sacramentorum* svatého Řehoře Velikého. Jak připomíná Mons. Klaus Gamber, liturgie damasovskogregoriánská se postupně utvářela na Západě a je to ona liturgie, kterou dnes Benedikt XVI. znovu předkládá Církvi.

Tato gregoriánská liturgie, vyjádřená ve starobylém římském ritu, nám svým mlčením, svými pokleky, svou úctou připomíná nekonečný odstup, který odděluje nebe a zemi, připomíná nám, že náš horizont není horizont pozemský, ale nebeský; připomíná nám, že nic není možné bez oběti a že dar jak přirozeného, tak nadpřirozeného života je tajemství.

Nejde o to, stavět do protikladu starobylý ritus a novou mši, promulgovanou posledními papeži. Jedná se o to, abychom pochopili, jak obnovení svobody pro starobylý ritus staví novou bariéru proti postupujícímu sekularismu.

Tento ritus zahajoval a uzavíral všech jednadvacet ekumenických koncili Církve, od Niceje až po II. vatikánský koncil. Slavil se pod vznešenou kopulí Svatého Petra i v nejmenších kaplích v nejdlehlších oblastech země, kam pronikla horlivost misionářů. Byl středem kultu všech řeholních řádů založených v průběhu dějin. Sláva Cluny a znovuzrození liturgie Doma Guérangera znovu odhalily jeho majestát a zář. Mučedníci pro víru ve dvacátém století z něho čerpali sílu, aby obstáli před svými katy. Římský ritus představuje dnes v záměrech Benedikta XVI. účinnou odpověď na výzvu sekularizace.

L'Osservatore Romano
17. září 2008

PROBLÉMY I PO ROCE

Kardinál Hoyos znovu zdůraznil, že slavení liturgie ve starobylém římském ritu bylo povoleno Svatým otcem všem kněžím a nevyžaduje žádné další biskupské povolení. Ale požadavek, aby římská bazilika Santa Maria Maggiore byla vyhrazena jen starému ritu, jak žádal jeden dopis, je nespílitelný. V krátké době vyjde nový papežský dokument, ve kterém budou podrobnější instrukce, jak praktikovat papežský dokument.

Camille Perl, sekretář komise *Ecclesia Dei*, který je ve Vatikánu odpovědný za starý ritus, kritizoval byrokratický přístup mnoha biskupů a celých biskupských konferencí. Rovněž řádovi představení brání svým kněžím slavit liturgii v mimořádném ritu. Mnoha kněžím byl přímo „naočkován“ názor, že starý ritus je „překonaný“. To se musí zásadně změnit.

TAKÉ SEKULARIZACE

Největší francouzský svaz skautů se již nechce nadále nazývat *Federace katolických skautů* a bude se nazývat prostě jen *Skauti*. Chce tak zaujmout „otevřený postoj“.

JEN MODLITBA

Svět se může uzdravit jen skrze modlitbu: modlitbu srdce v rodinách, pokání, půst, víru, lásku, odpuštění, Písmo a Eucharistii. To je podle Ivana Dragičeviče podstata poselství, která mu Panna Maria zjevuje již 27 let denně kolem 18.40. Zjevení trvá 5 – 10 minut. Došlo k němu i v katedrále svatého Štěpána ve Vídni v 17 hodin. „Není snadné se pak opět vrátit na zemi. Potřebuji k tomu asi dvě hodiny. Kdybyste Gospu viděli třeba jen na vteřinu, nevím, zda by pro vás život byl ještě zajímavý.“

KONVERTITA V NEBEZPEČÍ ŽIVOTA

Mohammed Ahmed Hegazy a jeho rodina se musí skrývat před islámskými extremisty v Egyptě. Jeho konverzi ke křesťanství pokládají za zradu islámu a hrozí mu smrti. Hegazy je křesťanem již od roku 1983 a nyní usiluje o to, aby jeho dítěti bylo přiznáno právo být křesťanem. Egyptský soud prohlásil, že opustit islám je proti zákonu. Ze 79 milionů egyptských obyvatel hlásí se ke křesťanství 8 %.

POMÝLENÁ PŘEDSTAVITELKA

Vysoce postavená politička americké demokratické strany vyvolala velké vzrušení svým prohlášením, že i uvnitř katolické církve existují spory o tom, kdy vlastně začíná lidský život. Mnoho katolíků v čele s arcibiskupem G. H. Niederauerem jí vyjádřilo svůj nesouhlas a znepokojení. Arcibiskup ji pozval k rozhovoru o otázkách církevního učení, potratů, svědomí a počátku lidského života.

KONGRES O EVOLUČNÍ TEORII

V březnu příštího roku se bude v Římě konat mezinárodní kongres věnovaný evoluční teorii. Bude tomu 150 let, co se objevila Darwinova kniha „O původu druhů“. Teologové, filozofové a přírodovědci se budou zabývat tezemi tohoto autora. Arcibiskup Ravasi připomněl, že Darwinovo dílo nebylo nikdy církevně odsouzeno ani dáno na index. Nicméně mnoho bodů této teorie hodnotí učitelství nadále kriticky a o těchto bodech je třeba mluvit. Kongres organizuje papežská univerzita Gregoriana.

Kath-net

SRBSKO

Nová srbská vláda začala vracet církevní majetek, který byl vyvlastněn za druhé světové války. Eparchie Branicevo dostala zatím zpět 2700 ha lesa. Eparchie čeká ještě na vrácení dalších 4700 ha. Biskup Igantije Midic očekává navrácení i dalšího majetku.

-kap-

Duchovní mateřství pro kněze (2)

Povolání být duchovní matkou kněze je málo známé, nedostatečně pochopené, a proto málo praktikované, i když je velmi významné a potřebné. Toto povolání je často skryté, lidskému vnímání neviditelné, ale mělo by ovlivňovat duchovní život. Byl o tom pevně přesvědčen papež Jan Pavel II., proto chtěl mít ve Vatikáně klauzurní sestry, které by se modlily na úmysl Svatého otce.

Blahoslavená Alexandrina da Costa

*Také příklad života Alexandri-
ny da Costa, která byla prohlá-
šena blahoslavenou 25. dubna
2004, ukazuje způsob a příklad
transformační síly a evidentních
účinků oběti nemocné a opuště-
né dívky.*

V roce 1941 napsala Alexandrina svému duchovnímu otci P. Marianu Pinhovi, že Ježíš jí předložil tuto prosbu: *Moje dcero, v Lisabonu žije jeden kněz, který riskuje, že skončí ve věčné záhubě. Uráží mě velmi těžkým způsobem. Zavolej svého duchovního vůdce a zeptej se ho, zda ti dovolí, abych ti dal zvláštním způsobem trpět za tuto duši.*

Bl. Alexandrina da Costa

Když Alexandrina obdržela povolení, velmi mnoho trpěla. Cítila nesmírnou tíži hříchů tohoto kněze, který nechtěl nic slyšet o Bohu a stál na pokraji věčné záhuby. Trpitelka prožívala ve svém těle stav pekla, ve kterém se nacházel kněz, a prosila: *Ne peklo, ne! Dávám se v obět' tak dlouho, jak chceš.* Uslyšela jméno a příjmení kněze.

P. Pinho se chtěl zeptat lisabonského kardinála, zda v současné době existuje nějaký kněz, který mu působí nepříjemnosti. Kardinál upřímně potvrdil, že jeden kněz mu dělá velké starosti. Když ho jmenoval, byl to ten-

týž kněz, o kterém mluvil Ježíš s Alexandrinou.

Za několik měsíců vyprávěl P. Pinhovi jeho přítel kněz Davide Novais zvláštní příhodu. Don Davide kázal právě ve Fatimě exercicie, kterých se účastnil také jeden velice rezervovaný muž, který byl všem známý svým vzorným chováním. Tento člověk měl poslední den exercicií srdeční záchvat. Přivolaný kněz ho mohl vyzpovídat a podat mu svatě přijímání. Zemřel smířen s Bohem. Vyšlo najevo, že tento muž, oblečený jako laik, byl právě oním knězem, za kterého Alexandrina tolik bojovala.

Služebnice Boží Consolata Betrone (1903–1946)

Oběti a modlitby jedné duchovní matky kněží se týkají zvláště zasvěcených osob, které zradily své povolání. Ježíš povolal v Církvi k tomuto povolání řadu prosebnic, jako např. sestru Consolatu Betrone, kapucínskou klarisku z Turína.

Ježíš jí řekl: *Tvůj životní úkol je obětovat se za své bratry. Consolato, i ty budeš dobrým pastýřem a tvoje cesta je hledat ztracené bratry a přivádět mi je nazpět.*

Consolata se za ně obětovala, za své bratry kněze a řeholníky, kteří potřebovali duchovní pomoc. V kuchyni během práce se stále modlila modlitbu: *Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše!*

Proměňovala uvědoměle každou i nejmenší službu a každou povinnost v obět'. Ježíš jí k tomu řekl: *To jsou významné věci, a protože mi je obětuješ s velkou láskou, uděluji jim nesmírnou hodnotu a přetvářím je na milosti obrácení, které sestupují na nešťastné bratry.*

Consolata Betrone

Do kláštera přicházely písemné nebo telefonické vzkazy o konkrétních případech, za které Consolata obětovala svá utrpení. Někdy trpěla po dobu celých týdnů vyprahlostí, opuštěností, pocitu marnosti, samoty a pochybností a hříšnými stavy kněží. Jednou během takových vnitřních utrpení řekla svému duchovnímu vůdci: *Kolik mě ti bratři stojí!* Ježíš jí proto učinil velkodušný slib: *Consolato, nepřivedeš ke mně jen jednoho bratra, ale všechny, jednoho po druhém.* A skutečně tomu tak bylo. Přivedla k plodnému kněžství všechny kněze, kteří jí byli svěření. Mnohé případy jsou přesně zdokumentovány.

Bertha Petitová (1870–1943)

Bertha Petitová je velká belgická mystička, smírná duše, málo známá. Ježíš jí jasně vyznačil kněze, pro kterého se měla zříct svých vlastních plánů, a také jí dal možnost setkat se s tímto knězem.

Cena jednoho kněze

Již jako patnáctiletá dívka se během mše svaté modlila za celebranta: *Ježíši, dej, aby tento*

kněz ti nikdy nepůsobil nepříjemnosti! Když jí bylo 17 let, její rodiče přišli o všechno jmění kvůli zpronevěře. 8. prosince 1888 řekl duchovní vůdce Bertě, že jejím povoláním není klášter, nýbrž že má zůstat doma a starat se o rodiče. S těžkým srdcem přijala dívka tuto obět'. Prosila proto Pannu Marii, aby byla její prostřednicí a aby místo jejího řeholního povolání Ježíš povolal svatého a horlivého kněze. *Budeš vyslyšena,* řekl jí její duchovní vůdce.

To, co nemohla tušit, stalo se za šestnáct dní: jeden mladý právník – doktor Louis Decorsant – se právě modlil před obrazem Sedmibolestné. Náhle a zcela nečekaně měl jistotu, že jeho povolání není oženit se s dívkou, kterou miloval, ani vykonávat úřad notáře. Pochopil zcela jasně, že Bůh ho volá ke kněžství. Toto povolání bylo tak jasné a tak naléhavé, že o něm ani na okamžik nepochyboval a všechno opustil. Po studiu v Římě, kde dosáhl doktorátu, byl v roce 1893 vysvěcen na kněze. Bertha měla právě 22 let.

Bertha Petitová

Ve stejném roce slavil mladý kněz mši svatou o půlnoci v jednom pařížském předměstí. To bylo velice významné, protože Bertha se účastnila půlnoční mše svaté v jiné farnosti a slíbila slavnostně Pánu: *Ježíši, chtěla bych být obětí za kněze, za všechny kněze, ale zvláště za kněze mého života.*

Když pak byla vystavena Největější Svátost, mladá žena

spatřila náhle velký kříž s Ježíšem a u jeho paty Marii a Jana. Uslyšela tato slova: *Tvoje oběť byla přijata, tvoje prosba vyslyšena. Zde je tvůj kněz... jednoho dne ho poznáš.*

Bertha spatřila, že rysy Janovy nabyly rysy tváře neznámého kněze. Jednalo se o Decorsanta, ale ona ho potkala až v roce 1908, tedy za patnáct let, a poznala jeho tvář.

Bohem chytěné setkání

Bertha byla na pouti v Lurdech. Zde jí Panna Maria potvrdila: *Uvidíš kněze, o kterého jsi prosila před dvaceti lety. Dojde k tomu brzy.*

Byla s přítelkyní na nádraží v Paříži a nastoupila do přímého vlaku do Lurd, když do jejich kupé vstoupil jeden kněz, aby zde rezervoval místo pro jednu nemocnou. Byl to P. Decorsant. Jeho rysy byly přesně ty, které Bertha viděla před patnácti lety, ten, za kterého obětovala tolik modliteb a fyzického utrpení. Po výměně několika zdvořilostních slov kněz z vlaku vystoupil. Přesně za měsíc se tentýž kněz vydal do Lurd, aby svěřil Panně Marii své budoucí kněžství. Obtěžkán zavazadly potkal znovu Berthu a její přítelkyni. Poznal je a pozval je na mši svatou. Zatímco P. Decorsant pozvedal Hostii, Ježíš řekl Bertě v jejím nitru: *To je kněz, pro kterého jsem přijal tvoji oběť.* Po mši svaté se dověděla, že „kněz jejího života“, jak ho pak nazvala, se ubytoval ve stejném pensionu.

Společný úkol

Bertha se svěřila P. Decorsantovi se svým duchovním životem a se svým zasvěcením neposkrvněnému Srdci Bolestné Panny Marie. Kněz pochopil, že tato duše mu byla Bohem svěřena. Přijal místo v Belgii a stal se pro Berthu duchovním vůdcem a neochvějnou oporou v jejím duchovním poslání. Jako výtečný teolog byl pro ni výborným spojením s církevní hierarchií v Římě.

MODLITBA K PANNĚ MARII PŘEDE MŠÍ SVATOU

Ó, Matko lásky a milosrdenství, blahoslavená Panno Maria, já, ubohý a nehodný hříšník, se k tobě utíkám celým svým srdcem a se vši vroucností a prosím tvou slitovnost: jako jsi stála při svém nejsladším Synu, když visel na kříži, tak dobrotitě stůj i při mně, ubohém hříšníkovi a při všech kněžích zde i v celé svaté Církvi celebrujících, abychom mohli s tvou milostivou pomocí přinést před tvář nejvyšší a nerozdílné Trojice důstojnou oběť, která si zaslouží přijetí. Amen.

MODLITBA K SVATĚMU JOSEFU

Ó, šťastný muž, svatý Josef, jemuž bylo dáno, že Boha, kterého tak četní králové toužili vidět, a neviděli, slyšet, a neslyšeli, nejen viděl a slyšel, ale i choval, líbal, odíval a opatroval!

V. Oroduj za nás svatý Josefe.

R. Abychom byli hodni Kristových zaslíbení.

Modleme se.

Bože, jenž jsi nám dal královské kněžství, dopřej nám, prosíme: jako svatý Josef si zasloužil, že mohl tvého jednorozného Syna, narozeného z Panny Marie, chovat a nosit na svých rukou, tak i nám uděl milost sloužit u tvých svatých oltářů s takovou horlivostí, abychom nejsvětější Tělo a Krev tvého Syna přijali důstojně a zasloužili si v budoucím životě věčnou odměnu. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

MODLITBA KE VŠEM ANDEĽŮM A SVATÝM

Andělé, archandělé, Trůny, Panstva, Knížata, Mocnosti, nebeské Sily, Cherubové a Serafové, všichni svatí a světice Boží, zvláště moji patroni, přimlouvejte se za mne, abych přinesl důstojně tuto oběť všemohoucímu Bohu ke chvále a slávě jeho jména a k prospěchu celé jeho svaté Církve.

MODLITBA K SVĚTICI, K JEHOŽ POCTĚ SE MŠE SVATÁ SLAVÍ

Svatý(á) N., hle, já ubohý hříšník v důvěře ve tvé zásluhy obětuji nyní nejsvětější svátost Těla a Krve našeho Pána Ježíše Krista k tvé cti a slávě. Prosím tě pokorně a zbožně, přimlouvej se dnes za mne, ať mu tuto oběť přinesu jako důstojnou a vítanou, abych ho pak s tebou a všemi jeho vyvolenými mohl věčně chválit a s ním kralovat. Jenž žije a kraluje na věky věků. Amen.

Missale Romanum 1962

Doprovázel ji 24 let až do její smrti jako smírnou oběť, která často bývala nemocná a trpěla zvláště za kněze, kteří opustili své povolání.

Svatá Terezie z Lisieux (1873-1897)

Terezie neměla ještě ani 14 let, když během své pouti do Říma pochopila, že je povolána být duchovní matkou kněží.

Nenechámejme věcem volný průběh, abychom uchránili svůj klid, bojujeme stále, i když není naděje, že bitvu vyhrájeme. Co záleží na úspěchu?

Sv. Terezie od Dítěte Ježíše

toly, zachraňme především duše kněží. ... modleme se, snásejme utrpení pro ně, v poslední den nám bude Ježíš vděčný.

V životě Terezie, učitelky Církve, je jedna dojemná epizoda, která ukazuje její horlivost pro duše a zvláště pro misionáře. Byla již velmi nemocná a chodila jen s velkou námahou. Lékař jí proto nařídil, aby udělala každý den půlhodinovou procházku po zahradě. I když byla přesvědčena, že je to cvičení zcela neúčinné, vykonávala je věrně každý den. Když sestra, která ji provázela, viděla, kolik utrpení jí působí tyto procházky, řekla: *Sestro, proč podstupujete tuto námahu, když vám působí tolik bolesti?* Světice odpověděla: *Víte, sestro, já právě myslím na to, že někde ve vzdálené misijní zemi právě v tomto okamžiku se některý misionář cítí velice unavený a skleslý, a proto obětuji svoje námáhání za něho.*

Bůh ukázal, že vyslyšel touhu Terezičky obětovat svůj život za kněze, když jí matka představená

Sv. Terezie od Dítěte Ježíše

svěřila dva seminaristy, kteří žádali o duchovní podporu nějaké karmelitky. Jeden z nich byl abbe Maurice Bellière, který krátce po smrti Terezie vstoupil k Bílým otcům a stal se knězem misionářem. Druhým byl P. Adolf Roulland, kterého světice doprovázela svými modlitbami až ke kněžskému svěcení a zvláště poté, co se stal misionářem v Číně.

(Pokračování)

Překlad -lš-

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA - OSLAVY MISIJNÍ NEDĚLE

Oslavme spolu Misijní neděli. Světový den modliteb za misie s sebou přináší kromě pravidelných bohoslužeb a misijních sbírek na projekty Papežského misijního díla šíření víry i řadu dalších aktivit, které vycházejí z misijního nadšení mnoha lidí. Následující informace chtějí být inspirací i pozvánkou:

MISIJNÍ MOST MODLITBY 2008 - SOBOTA 18. 10. VE 21.00

Před 82 lety vyhlásil Sv. otec Pius XI. každou předposlední říjnovou neděli za **Misijní neděli**, kterou od té doby na celém světě organizuje **Papežské misijní dílo šíření víry**. Tento celosvětový den **modliteb** je spojený s **finanční sbírkou**, z níž se pravidelně podporují projekty na pomoc nejpotřebnějším (dnes přibližně v 1100 misijních diecézích). Letos opět přicházíme v rámci misijních oslav s nabídkou vytvoření společného **MISIJNÍHO MOSTU MODLITBY** (dále MMM), a to v předvečer letošní Misijní neděle, tj. v **sobotu 18. října ve 21.00**. Všichni zájemci se mohou doma či v kostele sejit, **zapálit svíčku** a pomodlit se růženec nebo jakoukoliv modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia na celém světě. Svíce pro tuto aktivitu mohou být předem požehnány v kostele. V rámci MMM proběhlo na různých místech mnoho zajímavých akcí: misijní besedy, výstavy, žehnání svící, setkání, misijní růženec, vystoupení hudebních skupin, adorace, Misijní jarmark a lunapark, vznikla Misijní klubka a společenství mládeže apod. Byli jsme ve spojení i s lidmi z jiných kontinentů. Vám všem, kteří jste MMM pořádali nebo budete připravovat, upřímně děkujeme!

MISIJNÍ MOST MODLITBY - Termín: sobota 18. 10. od 20.00 do 21.00, místo: kostel sv. Jana Nepomuckého, ŘKF Bory, Plzeň. Během tohoto modlitebního setkání proběhne **adorace** za misie.

SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ - Termín: neděle 19. 10. v 10.30, místo: katedrála sv. Bartoloměje v Plzni. Hlavní celebrant bude otec biskup František Radkovský. Připraven bude Misijní koláč a další překvapení.

MISIJNÍ JARMARK NA MISIJNÍ NEDĚLI - Termín: 19. 10., 13.00-17.00, místo: kostel Nejsvětější Trojice, Spálená ulice, Praha. Všichni jste zváni.

MISIJNÍ BESEDA - Termín: neděle 19. 10. v 17.00, místo: kostel Panny Marie Nanebevzaté, Františkánská ulice, Plzeň. Návštěvníci se mohou těšit na zajímavé vyprávění a setkání s účastníkem misijní cesty do Papui-Nové Guineje Filipem Breindlem z Radia Proglas.

MISIJNÍ MOST MODLITBY - Termín: 18. 10., 20.00-21.00, místo: kostel Nejsvětější Trojice, Spálená ulice, Praha. Požehnání svící a modlitba za misie.

MISIJNÍ NEDĚLE V TV NOE

PMD ve spolupráci s TV NOE připravuje **Misijní neděli v TV Noe**. Dne **19. 10.** bude TV Noe v **10.00** vysílat **přímý přenos slavnostní mše svaté** z františkánského kostela sv. **Jakuba v Trnavě na Slovensku**. Hlavním celebrantem bude místní národní ředitel PMD. Všichni jste přímo do Trnavy nebo k televizním obrazovkám srdečně zváni.

MISIJNÍ NEDĚLE NA RADIU PROGLAS

V sobotním **růženci** 18. 10. od 20.30 budeme pamatovat na misie, každý desátek obětujeme za jeden kontinent. V sobotu 18. 10. ve 21.00 se moderátor pomodlí **modlitbu za misie** z Kancionálu č. 032. Přímluva za misie zazní ve **chválách** v sobotu 18. 10. večer, v neděli 19. 10. ráno a večer. **Myšlenka na den** od P. Jiřího Šlégra, národního ředitele PMD, zazní v neděli 19. 10. v časech 5.30, 11.57 a 17.55. V neděli 19. 10. bude v 9.00 přímý přenos slavnostní **mše svaté** z kostela sv. Tomáše v Brně. Hlavním celebrantem bude P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD. Po mši svaté v neděli 19. 10. zazní v 10.00 **poselství Benedikta XVI. k Misijní neděli**. Prosbu za misie zazní také v neděli 19. 10. v polední modlitbě **Anděl Páně** a v **Modlitbě rodin** v 18.00. Všichni jste přímo na uvedené pořady srdečně zváni.

DEN PRO MISIE - BAREVNÝ SVĚT 3 TERMÍN: 18. 10., MÍSTO: DOLNÍ NĚMČÍ

Na programu bude: 13.30: Slavnostní misijní mše svatá, hlavní celebrant P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD, oficiální přijetí dětí do Misijního klubka. 14.30: Putování po stopách prvního misionáře - hymna Misijního díla dětí, modlitba, zahájení pásma zajímavých her a soutěží, vypuštění holubů s přáním pro děti všech kontinentů, scénka, písničky apod. 17.30: Vyhodnocení soutěží. 19.00: Adorace, společný celosvětový **MISIJNÍ MOST MODLITBY** za misie.

1. MISIJNÍ DEN DĚTÍ VE FARNOSTI SV. CYRILA A METODĚJE - Termín: neděle 19. 10., místo: farnost Brno-Židenice. Na programu bude slavnostní misijní mše svatá, modlitba misijního růžence, putování po stopách zakladatelky PMD Pauline Marie Jaricot, misijní soutěže nejen pro děti, občerstvení, promítání filmu, beseda s národním ředitelem PMD P. Jiřím Šlégrem, koncert SBM a svátostné požehnání.

PODNĚTY K PROŽITÍ MISIJNÍ NEDĚLE

Národní kancelář PMD pro vás připravila řadu námětů, kterými lze obohatit slavení Misijní neděle. Jde např. o misijní přímluvy, komentář k obětním darům a texty misijní vigilie. Oslavy Misijní neděle lze také spojit s návštěvou nemocných, promítáním filmu, misijním dnem, putovní výstavou, koncertem, besedou či misijním dnem. K dispozici je též poselství Sv. otce Benedikta XVI. k Misijní neděli a dopis národního ředitele PMD P. Jiřího Šlégra k Misijní neděli. V mnoha farnostech se kromě mše svaté na Misijní neděli již od začátku měsíce října lidé modlí misijní růženec, účastní se adorací za misie, připravují děti na vstup do Misijního klubka, chystají pestré misijní nástěnky. Nechybí ani tradiční akce PMD jako např. Misijní jarmarky a Misijní koláče. Vše přispívá k oživení našich farností či společenství, ve kterých slavení Misijní neděle probíhá. V národní kanceláři PMD vám rádi poskytneme podrobnější informace a potřebné materiály.

PROSÍME všechny, kdo se chystají zapojit do **MISIJNÍHO MOSTU MODLITBY** nebo dalších akcí spojených s Misijní nedělí, aby nás o plánovaných aktivitách co nejdříve stručně informovali v národní kanceláři PMD. Děkujeme.

Adresa: Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel.: 499 433 058, 604 838 882, e-mail: info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz.

Pán Ježíš o svých kněžích

DŮSLEDKY ŽIVOTA, KTERÝ NESKONCOVAL DEFINITIVNĚ S HRÍCHEM

Častá chyba kněží, která má hluboký odraz zaměřený proti mně, je skutečnost, že nedokážou správně hodnotit různé situace, a to se stává velmi často.

Ti, kteří mají odpovědnost za duše, potřebuji velmi nutně ctinnost předvídání. Není možné všechno řešit podle jednoho modelu a všechno podržovat jednomu tuhému kritériu. Ostatně často ti, kteří velmi mnoho vyžadují od druhých, jsou velmi shovívaví sami k sobě...

Nemají stejnou míru, s jakou dávají a přijímají, jsou přísní v soudech, a to často jen z pýchy. Prozíravost! Jak velice potřebují mnozí kněží tuto kardinální ctinnost! Jak je pro některé povahy obtížné nezacházet do krajnosti, nedokážou žádat po duších jen to, co mohou dát, míchají se do věcí, po kterých jim nic není, a chtějí uplatňovat na všechny stejně měřítko a postupovat vůči všem se stejnou přísností.

Kněží musí vždy brát v úvahu konkrétní situaci každé rodiny, každé země, každé sociální skupiny, každé duše.

V tom, co se týká víry, nauky a evangelia, nesmí z lidských ohledů vypustit ani jedno písmeno a dělat nevhodné a hříšné ústupky, ale ve světle Boží moudrosti musí zvažovat, měřit a přizpůsobovat svoje kritéria podle toho, co je dovoleno, aby nezačázeli za dovolené hranice, nepoškozovali Církev a nevzdalovali duše z jejího klína.

Mluvíme o této záležitosti, protože je významnější, než by se mohlo zdát. Jen já mohu hodnotit její vnitřní i vnější důsledky pro Církev a na poli duší. Mohou se jevit jako nevýznamné, ale naopak, jsou velice důležité.

Knězi, který obětuje svůj život, aby plnil svoje povinnosti,

dávám mučednickou korunu. Nechci to, co je nepřijatelné a nerozumné, ale oběti, rozumnou horlivost, a především lásku, lásku, lásku! Když jde o záchranu duší, vlažnost a otálení nejsou láska. Často to není láska ke mně, protože převládá sebeláska, egoismus, vlastní pohodlí, maření času a dokonce změkčilost.

Často se mylně směšuje božská a lidská chytrost a to je důsledek sebelásky. Ta první je ctinnost, ta druhá neřest, je to jen egoismus a sebeláska atd.

To, co od základu řeší tento problém a ničí tyto neřesti mých kněží, je jejich přetvoření ve mne.

Budou-li mnou, budou jednat jako já, s dokonalostí, se svatou horlivostí, s božskou láskou, se svatou a spravedlivou rozumností, budou přitahovat, sladovat, sjednocovat, tišit, milovat. Sebedarování je tep lásky k bližnímu, která neměří, nekalkuluje, způsobuje, že tvor nevidí sám sebe, ale vidí mne nade všemi věcmi a nade všemi záležitostmi. A nade všechno je čest a sláva svaté a klanění hodné Trojice.

Kněží by se měli zpytovat s velkým klidem ve všech těchto věcech a bodech, které jsem řekl v těchto sděleních zcela konkrétně, a postarat se u sebe o nápravu pro své vlastní dobro i pro čest mé Církev (CC 51, 246-257).

Mnozí kněží tím, že nemilují mne, nemilují ani mou Církev

I když vnější nevhodné chování mě velmi bolí, to, co nejvíce zraňuje moje Srdce, je nedostatek živé víry u mých kněží, způsob, jakým zacházejí s posvátnými věcmi a se Svatým svatých.

To je důsledek nedostatku lásky, který způsobuje, že se jim je-

Conchita Armida

jich kněžské a svaté povinnosti zdají těžké, že jim brání vnímat vznešenost jejich poslání a povinností vůči Bohu a duším, že je zavádí do chybné familiarity s oltářem, takže ho nerespektují a nedbají o jeho úctu, jak by měli.

Mnoho kněží nemiluje mne a nemilují ani mou Církev, a to je pro mne strašné, protože se jedná o služebníky, na kterých ona spočívá.

A Církev jsem ve skutečnosti Já sám. Duší Církev je Duch Svátý. Ale oni nedbají ani na mne, ani na Ducha Svatého, ani na tělo Církev, kterým jsou věřící. Vůbec se nenamáhají, aby pochopili vznešenou důstojnost Církev, Beránkovy neposkrvněné Nevěsty a také jejich Nevěsty. Všechno proto, že není nic solidního, hlubokého a vážného v těchto povrchních srdcích, která se nesažají ocenit a zhodnotit nesmírnou milost kněžského povolání, kterou přijali z nebe.

Tím, že přijímají Ducha Svatého, přijímají jeho dary a jejich duše je zasvěcena mně. Jistě, jako lidé musí svádět boje, protože lidská přirozenost bude vždy dávat najevo svou omezenost. Ale právě proto nesmí nikdy žít tak, že budou podléhat netečně své lidskosti, i když směřují k tomu, co je nadpřirozené a božské. I když jsou na zemi, musí stále směřovat k nebi. Dotýkají se prachu, ale musí mít také křídla a dostatek síly, aby směřovali k nebi vysoko nad své vlastní ubohosti.

Tím, že jim dávám povolání a uděluji jim kněžské svěcení a posílám je k oltáři, uděluji jim přemíru zvláštních milostí vlastních jejich stavu. Proto mohu vyžadovat službu, která mi náleží, horlivost a věrnost, kterou mi slíbili, lásku, božskou lásku, jakou musí vlastnit ve svém srdci.

Ostatně je to pro mě milost, že vyžadují svá práva, že jim dávám slyšet své nářky, že moje bolestná slova bodají jejich srdce. Protože když žádám nápravu, aby byla respektována důstojnost Trojice a Církev, dávám také velké zadostučinění, když mě poslouchají, odpouštím jim hříchy, nedostatky, očistec a dokonce i peklo.

Všichni kněží by se měli zpytovat: dobří, aby byli ještě horlivější, vlažní, aby uslyšeli slova, která jsem řekl ochrnutému: „Vstaň a jdi“, aby oživilo v sobě lásku a obět; zlí, aby oplakávali své hříchy a obrátili se ke mně.

Já jsem jen láska a mohu ji jen bránit. Jsem láska a nemohu dát nic jiného než lásku. I moje kárání, moje nářky a dokonce moje tresty jsou jen a jen láska.

Jestliže v onom životě musím použít spravedlnosti, i tehdy je moje spravedlnost láska. Proč? Protože je pravda, že láska všechno odpouští, na všechno zapomíná, ale nemůže odpustit nedostatek lásky. To je jediná věc, kterou láska neodpouští (CC 49, 252-265).

Moje lidské Srdce hluboce pociťuje lidské netaktnosti

Jedna věc, za kterou se nehodní kněží budou nejvíce hanbit před mým Otcem, je uplatňování své moci: za to, že odpouštěli hříchy, rozhrěšovali a očisťovali duše, a sami byli ve hříchu. Jistě, Otec a Trojice věrní svému slibu odpuštění, rozvazují to, co kněz rozvazuje, osvobozují duše pro nebe.

Trojice sankcionuje to, co kněz vykonává; snižuje se, aby on použil svou božskou moc,

► kterou mu udělila a kterou nikdy nebere zpět, i když je kněz nehodný. I když je Boží nepřítel a vzdaluje se od Boha, protože je ve smrtelném hříchu, Bůh odpouští, Bůh se pokořuje i před knězem ve hříchu, když vykonává službu zpovědníka. Ba co více, Trojice působí i navzdory novému hříchu, kterého se kněz dopouští tím, že posluhuje svátosti, a není ve stavu milosti.

K jakému stavu podlosti může dospět kněz ve stavu hříchu svou zlobou, když využívá přijatou moc, i když je sám nepřítelem Trojice! A jestliže ve světě se pokládá za neodpusitelnou nehoráznost, když někdo používá bohatství osoby, kterou urazil, jaká je to zvrácenost používat poklady Církve, které jsou poklady Božími, když je někdo používá k obohacení duší, a přitom prohlubuje hřích, kterým mě uráží?

I když je kněz pro velký přestupek svým biskupem suspendován, ve vážném případě je mu dovoleno, aby použil moc odpouštět hříchy. (Taková je moje horlivost pro duše a moje láska ke knězi, že když je duše v nebezpečí, dovoluji mu použít mé poklady, které mu nikdy neodnímám, ať je zasluhuje, nebo nezasluhuje.)

Ale moje lidské Srdce hluboce trpí lidskou nezřízeností, a protože jsem jedno s božstvím, jsem Bůh a člověk, trpce mě zraňuje, když svátostmi posluhuje kněz, který je ve hříchu, a zakouším jako velký trest před svým Otcem, že jeho bohatství rozděljuje někdo, kdo nezaslouží, aby se ho vůbec dotýkal.

Někdy mají kněží o mně tak vysokou představu, až jim to v určitém smyslu škodí. Vidí mě příliš vysoko a cítí se ode mne vzdálení, rozjímají o mně, jak jsem na trůně božství. To je sice správné, ale nepřipoujím k tomu představu, že jsem také Člověk a Bůh, že žiji v ustavičném styku s nimi,

a to nejen v Eucharistii, v důvěrné jednotě, když plní povinnosti své kněžské služby, že pocítuji netaktnosti, opuštěnost, že trpím a rmoutím se, když mě kladou až za tvory, za prázdné zaměstnání, dokonce až za hřích, který něžnost uráží.

Chci více důstojnosti v mých kněžích, aby měli větší ohleduplnost, věrnost mým pohledům, důvěrnější a svatou intimnost se svým Ježíšem. Chci, aby moji kněží lépe chápali, že jsem Bůh, ale také člověk, se Srdcem, které je něžně miluje a touží jen po jejich dobru. Proto žádám, aby se přetvořili ve mne, proto usiluji, aby byli se mnou jedno, aby to byla dokonalá jednota v Trojici.

Kéž by moji kněží pochopili do hloubky něžnost, s jakou je miluji, a proč je miluji, proč je chci učinit šťastnými a proč horoucně toužím, aby se se mnou ztotožnili! Mé nekonečné lásce nestačí, když vidí, že se stali mnou u oltáře, chci je takové vidět vždy, chci, aby byli mnou proniknuti, tak, abych Já byl v nich jejich tepem, abych já v nich působil a miloval.

Takový je ideál Boha, který sestoupil na svět, a abych dosáhl tohoto ideálu, chci se na svět vrátit v nich a tak ukázat svou moc, takto se chci zviditelnit pro duše, abych je vytrhl z pekla.

Tato moje důvěrná sdělení nemají jiný účel než přetvoření kněží ve mne, spásu a znovuoobnovení světa, které Já skutečným skrze ně. Jedná se o nový rozkvět mé lásky, nový stimul mé lásky, lásky, která způsobila, že Bůh se ponížil, aby žebral o lásku u svých tvorů (CC 50, 266-273).

*Z knihy
Conchita Cabrera
de Armida: Sacerdoti
di Cristo.
Città Nuova,
Řím 2008, str. 333-339*

Přeložil -lš-

PO PASTORAČNÍ NÁVŠTĚVĚ - dokončení ze str. 2

Lurdy a Kříž

Pak jsem se odebral do Lurd, kde jsem se mohl ihned připojit k tisícům věřících v „jubilejním pochodu“ a projít místa života svaté Bernadetty: farní kostel se křtitelnicí, kde byla pokřtěna; Cachot, kde žila jako dítě ve velké chudobě; jeskyni Massabielle, kde se jí Panna zjevila 18krát. Večer jsem se účastnil tradiční Processione aux flambeaux, úžasné manifestace víry v Boha a zbožné úcty k naší Matce. Lurdy jsou opravdu místem světla, modlitby, naděje a obrácení, založeným na skále Boží lásky, která měla své vrcholné zjevení ve slavném Kristově Kříži.

Šťastnou shodou připomínala liturgie minulé neděle Povýšení svatého Kříže, znamená naděje par excellence, protože je svědectvím nejvyšší lásky. V Lurdech, ve škole Marie, první a nejdokonalejší učednice Ukřižovaného, se učí poutníci chápat kříže vlastního života právě ve světle slavného Kříže Kristova. Když se Maria zjevila Bernadettě v jeskyni Massabielle, první gesto, které učinila, bylo právě znamení kříže, v mlčení a beze slov. A Bernadetta ji napodobila a udělala kříž podle svého, i když s třesoucí se rukou. A tak dala Maria první iniciaci podstaty křesťanství: znamení kříže je vrcholem naší víry, a když ho děláme s pozorným srdcem, vstupujeme plně do tajemství naší spásy. V tomto gestu Panny Marie je celé poselství Lurd! Bůh nás tak miloval, že vydal za nás sám sebe: toto je poselství Kříže, „tajemství smrti a slávy“. Kříž nám připomíná, že neexistuje pravá láska bez utrpení, není možno darovat život bez bolesti. Mnozí takto chápou pravdu Lurd, které jsou školou víry a naděje, protože jsou také školou lásky a služby bratřím. A v tomto kontextu víry a modlitby se konalo důležité setkání s francouzským episkopátem: byly to momenty in-

tenzivního duchovního společenství, ve kterém jsme spolu svěřili Panně společná očekávání a pastorační starosti.

Požehnané místo nemocných

Následující etapou byl eucharistický průvod s tisíci věřícími, mezi nimiž byli, jako vždy, četní nemocní. Před Nejsvětější Svátostí se stalo naše duchovní společenství s Marií ještě intenzivnější a hlubší, protože ona uschopňuje naše oči a naše srdce kontemplovat jejího božského Syna v Eucharistii. Dojemné bylo mlčení těchto tisíců osob před Pánem, který nás tak miloval, že pro nás vystoupil na kříž. Pondělní den 15. září, liturgická památka Panny Marie Bolestné, byl nakonec věnován zvláštním způsobem nemocným. Po krátké návštěvě nemocniční kaple, kde Bernadetta přijala první svaté přijímání, jsem na prostranství před bazilikou předsedal slavení mše svaté, během které jsem uděloval svátost pomazání nemocných. S nemocnými a těmi, kteří je provázejí, jsem chtěl rozjímát o slzách Panny Marie prolitých pod Křížem a o úsměvu, který osvětluje velikonoční ráno.

Draží bratři a sestry, poděkujme spolu Pánu za tuto apoštolskou cestu plnou tolika duchovních darů. Zvláště mu pak vzdejme chválu, že Maria svým zjevením Bernadettě otevřela světu privilegovaný prostor pro setkání s božskou láskou, která uzdravuje a přináší spásu. V Lurdech nás všechny svatá Panna vyzývá, abychom zemi pokládali za místo putování do konečné vlasti, kterou je nebe. Ve skutečnosti jsme zde poutníci, potřebujeme Matku, která by nás vedla; a v Lurdech nás její úsměv zve, abychom šli vpřed s velkou důvěrou, že Bůh je dobrý, Bůh je láska.

*L'Osservatore Romano
18. září 2008
Mezititulky redakce Světla*

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

by Lurd nebylo a bez zjevení by nebylo těch nesčíslných zázraků tělesného i duchovního uzdravení, která se tu udála, ději a budou i nadále dít, přičemž vlastně největším zázrakem Lurd jsou samotné Lurdy, které už nikdo nedokáže anulovat a které není možno vysvětlit jinak než jako velký dar nebes. Nebe se tu před 150 lety nejen dotklo země, ale zůstalo nad tímto koutem světa trvale otevřené. Pokud se někdo trvale zdráhá přijmout, že je to dílo Matky Boží, musí si vyřešit problém, komu by je měl vlastně připsat.⁽¹⁾

Pozoruhodná je také okolnost, že krásná Paní při opakované žádosti Bernadetty, aby se jí představila jménem, se vždy jen usmívala, až nakonec „pozvedla ruce do výšky, upřela oči k nebi a řekla, že je Neposkvrněná Početí“. Těžko se můžeme ubránit dojmu, že Panna Maria použitím tohoto svého titulu a vůbec celým svým lurdským projektem vyjádřila také svou velkou radost a vděčnost za oficiální uznání její velké přednosti, které se uskutečnilo jen čtyři roky předtím. Z toho můžeme usuzovat, jak velká bude její radost, vděčnost a odpověď, až vyhovíme jejímu opakovanému výslovnému přání a přiznáme jí před celým světem její oprávněný titul Spoluvykupitelky, Pomocnice a Prostřednice všech milostí. Tuto prosbu vyslovila Maria o sto let později v Amsterdamu. Není to velká škoda tak jedinečnou příležitost k vzájemnému obdarování odkládat?

Polovina minulého století byla ovšem dobou, která byla obzvláště nepříznivě nakloněna nejen k takové prosbě, ale vůbec ke všem podobným setkáním nebe a země. Byla to doba, kdy lidská pýcha zvedla vysoko svou hlavu a kdy i mnoho katolíků zaujalo rozporuplný postoj. Na jedné straně se začali cítit natolik „dospělí“ a „osamostatnění“, že už nepotřebují, aby je někdo z nebe „vodil za ruku“, a na druhé

straně se chovají jako velice nesamostatní a berou nepřiměřený ohled na to, co jejich slovům, jednání a náboženským projevům řeknou druzí. Jako by všechno naše počínání bylo třeba cenzurovat, abychom vycházeli vstříc nejen jinověrcům, ale dokonce i ateistům, kteří si začali vyhrazovat právo, že je nic nesmí rušit v jejich slepé víře, že Bůh je překonaný pojem, který patří nanejvýš do zcela soukromé oblasti.

Agnostikové jsou ovšem také krajně rozporuplné bytosti. Na jedné straně popírají možnost poznání Boha, ale prakticky se chovají, jako by měli v ruce důkazy, že Bůh není. Zatímco věřící člověk z toho, co poznává, dospívá k poznání Boha jako původce a Stvořitele všeho jsoucna, dobra a krásy, agnostik ateista při všem poznávání postupuje tak, aby nic neohrožovalo jeho předpoklad, že Bůh být nesmí. Vytvořil si své dogma, že náboženství je důsledek nedokonalého poznání a s rozvojem vědy se stalo bezpředmětným. Jenže sama věda ve svém rozvoji poznává své hranice a meze a svou neschopnost předložit důkazy o tom, že Bůh neexistuje. To u nich vyvolává nervozitu a z nedostatku rozumných důvodů začínají Boha a náboženství opět potlačovat rafinovaným mocenským způsobem. Je vůbec možno pokládat společnost s takovým povědomím za duchovně zralou a vyspělou? My se sice i ke společnosti takto smýšlející musíme chovat odpovídajícím způsobem, ale tento způsob rozhodně nemůže spočívat v tom, že mu přizpůsobíme pravdy své víry a budeme je cenzurovat podle toho, zda jsou pro ni přijatelné, nebo ne.

Kromě toho si musíme být vědomi, že stav, v němž se současná společnost nachází, vůbec nepředstavuje nějakou etapu nutného, samozřejmého a nevyhnutelného vývoje, který by bylo možno přirovnat k proce-

su, jímž se z dítěte stává dospělý člověk. Směr vývoje světa se mohl ubírat také zcela jinak. Takový směr vývoje neurčoval ani Bůh, ani osud, nýbrž je výsledkem takřka nekonečné řady svobodných lidských rozhodnutí, která také mohla být zcela jiná než ta, která známe. Ani jednotlivec není hříčkou v ruce osudu, výslednicí konstelace hvězd či obětí sudiček, které se sešly u jeho kolébky. Jeho vývoj v rámci na něm samotném nezávislých vnějších okolností je nakonec vždy výsledkem souvislé řady jeho vlastních svobodných rozhodnutí, za která nese svou vlastní odpovědnost. Podobně vývoj společnosti závisí na rozhodování jejích členů, a to s odpovědností úměrnou jejich postavení. To, co se stalo, to se nemůže „odestát“, ale jistě není tak těžké si představit, že např. dějiny Velké Británie a s nimi i dějiny světa se mohly ubírat zcela jiným směrem, kdyby Jindřich VIII. skutečně zůstal „obránce víry“ a nevyvolal tragický rozkol. Podobně je tomu i s vývojem a stavem Církve. Největší obtíže si způsobuje sama. Když slyšíme z úst Matky Boží z Lurd a dalších míst na světě stále stejný hlas: „Pokání, pokání, pokání“, není to výzva jen pro jednotlivce, ale i pro společnost i pro Církev jako takovou, aby všichni zpytovali i kolektivní svědomí, zhodnotili svá hříšná rozhodnutí, jednání, postoje a jejich důsledky a hledali cestu zadostučinění a nápravy.

Přesvědčení, že uzrála doba, kdy má Církev přijmout a „pokřít“ svůj vlastní sekularismus, (viz str. 6) je ve skutečnosti nejpotupnější kapitulací před Knížetem tohoto světa. Je nesporné, že se musíme otevřít světu, ale nikoliv se s ním srovnat. Toto otevření znamená, že se nebudeme starat jen o svoji vlastní spásu, ale otevřeně řekneme společnosti, že se ocitla povážlivě na scestí, a budeme dokládat tuto pravdu zcela jasně a vytrvale vhod i nevhod. Je to naší povinností tím více, že jsme

za současně bloudění sekulární společnosti sami spoluodpovědní v míře, jakou nejsme schopni ani docenit. Často nám není po chuti, že nám nebe „do toho mluví“, ale kdybychom si lépe uvědomovali svou odpovědnost a své nedozírné dluhy, přímo bychom prosili, aby nám Bůh a jeho svatí sami vycházeli co nejčastěji vstříc a ukazovali, jak nejlépe napravit, co jsme zavinili. Máme všechny důvody, abychom před svým Pánem nejen klečeli, ale přímo leželi v hluboké prostraci, která by nejlépe odpovídala našemu postavení před jeho tváří. Ale zatím to vypadá tak, jako bychom se skutečné pravdy, pokory a úcty k Bohu báli podobně, jako se lidé tohoto světa bojí samotného Boha.

Kéž bychom ocenili něhu a pozornost a přímo zdvořilost, jakou sama Neposkvrněná Panna a Královna nebe a země projevovala a zachovávala vůči prosté a plaché dívce, se kterou se setkávala v nehostinné jeskyni (viz str. 4), a osvojili si takovou úctu pro náš styk s Bohem a jeho svatými a následovali tak příklad pokorné a poslušné lurdské svěťce! Jak velice se tato její pokora, úcta a poslušnost vyplatily nejen jí, ale i Církvi a celému lidstvu! Cokoliv od nás nebe žádá, ať se nám to zdá jakkoliv podivné a nepochopitelné, je nakonec určeno, aby se nám otevřely nesmírné prameny milostí, podobné pramenu, jaký nám Bernadetta vyhrabala na kolenou vlastními prsty v blátě a kamení massabielské jeskyně.

-š-

⁽¹⁾ Přitom se zapomíná na jedno závažné rozlišování, jak rozumět pojmu „zjevení“. V Lurdech se více než kdekoli jinde jednalo o „zjevení se“ ve smyslu „apparitio“ – zviditelnění, tedy smysly vnímatelné vidění Neposkvrněné Panny, nikoliv o soukromé zjevení ve smyslu „revelatio“ – odhalení neznámých pravd. Panna Maria sice svěřila Bernadettě také trojí tajemství, ale ta svatá dívka nikdy nikomu nesvěřila a vzala je s sebou do hrobu.

Pondělí 6. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Léta letí k andělům (22) - Max Kašparů **8.35** Cesty za poznáním: Xumifushou Miao Chengde, Hagia Sophia, Lucca (P) **9.00** Noční univerzita: P. Petr Karas - Bůh nikomu nestrání **10.00** Cesty za poznáním: Myanmar **11.30** Pro zdraví **11.45** Náš lišáček Leon (12. díl): Na pláži **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pro víta mundi (73) - Slávo Král **12.45** Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega **14.00** Hornolidečko: Seninka **14.15** Hlubinami vesmíru **14.55** Zpravodajské Noeviny **15.10** Cesty za poznáním: Island **16.00** Školy naděje **16.15** Národní kámen **17.00** NOEPARÁDA (P) **17.20** Naše Prémontré **18.05** Danka II. (P) **18.30** Kulturní mozaika (2. díl) **18.35** Náš lišáček Leon (13. díl): Renovace (P) **18.45** Léta letí k andělům (22) - Max Kašparů **19.20** Cesty za poznáním: Xumifushou Miao Chengde, Hagia Sophia, Lucca **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** CHKO Pálava - Děvín **20.25** Na koberečku (50) **20.40** V posteli (3. díl) **21.30** H2Onews **21.40** Noční univerzita: manželé Muchovi - Hledání laické spirituality **22.40** Večer norské hudby k 100. výročí úmrtí E. H. Griega **23.40** Čtete z křesťanských periodik **23.50** H2Onews - Mezinárodní verze **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 7. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.10 CHKO Pálava - Děvín **8.30** Dětský festival v Ostrově (P) **8.45** Na koberečku (50) **9.00** Pro víta mundi (103) - Drahomíř Budinská (2. díl) **9.40** Kulatý stůl na téma: Rok sv. Pavla **11.10** Danka II. **11.40** Náš lišáček Leon (13. díl): Renovace **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pavel Helebrant - Z drva i krvi **13.20** H2Onews **13.30** Cesty za poznáním: Myanmar **14.20** Sedm dní na hoře Tábor **15.05** Léta letí k andělům (22) - Max Kašparů **15.25** Octava dies (496) **15.55** Školy naděje **16.10** H2Onews **16.20** Hornolidečko: Seninka **16.35** CHKO Beskydy - Javorník - Makyta **17.05** Dětský festival v Ostrově **17.15** Kulturní mozaika (2. díl) **17.20** Harfa Noemova (16. díl) **17.40** Cesty za poznáním: Orient Express **18.10** Dětská televize (9/2008) **18.35** Náš lišáček Leon (14. díl): Přepadení banky (P) **18.50** Cesty za poznáním: Radžastán **19.45** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Misijní magazín (25) **21.10** Historie válečného letectví (11. díl): Den D, Ústup a postup (P) **21.40** Zpravodajské Noeviny **21.50** Milan Danihel GURU **22.20** Octava dies (496) **22.50** Pro víta mundi (73) - Slávo Král **23.30** Noční univerzita: P. Petr Karas - Bůh nikomu nestrání **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 8. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Zpravodajské Noeviny **8.15** CHKO Pálava - Děvín **8.40** Historie válečného letectví (11. díl): Den D, Ústup a postup **9.10** Pro víta mundi (73) - Slávo Král **9.55** Cesty za poznáním: Řím **10.30** Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. **11.55** Z pokladů duše

12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pro zdraví **12.15** Cesty za poznáním: Hurtigruten **13.10** Misijní magazín (25) **14.30** Cesty za poznáním: Radžastán **15.30** Cesty za poznáním: Hongkong **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.20** Léta letí k andělům (22) - Max Kašparů **16.40** Danka II. **17.05** Dětský festival v Ostrově **17.15** Festivalové Očko (1) (P) **17.20** NOEPARÁDA **17.40** GOODwillBOY (3. díl) - Skauting (P) **18.10** Zrnko v perle Karibiku **18.30** Plečníkův kostel sv. Františka v Lublani **18.35** Náš lišáček Leon (15. díl): Duchové (P) **18.45** Modlitba se zpěvy z Taizé **19.35** Na koberečku (50) **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Harfa Noemova (P) **20.30** Actlv8 (P) **21.00** Pro zdraví (P) **21.10** H2Onews **21.20** CHKO Beskydy - Javorník - Makyta **21.40** Školy naděje **21.50** Hornolidečko: Seninka **22.05** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **23.35** Dětský festival v Ostrově **23.50** H2Onews - Mezinárodní verze **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 9. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews **8.10** Národní kámen **8.50** Noční univerzita: manželé Muchovi - Hledání laické spirituality **9.50** Actlv8 **10.20** Cesty za poznáním: Xumifushou Miao Chengde, Hagia Sophia, Lucca **10.45** CHKO Beskydy - Javorník - Makyta **11.30** Mše svatá z Baziliky sv. Petra u příležitosti 50. výročí úmrtí Pia XII. **13.00** H2Onews **13.10** Danka II. **13.40** CHKO Pálava - Děvín **14.00** GOODwillBOY (3. díl) - Skauting **14.30** NOEPARÁDA **14.50** Zrnko v perle Karibiku **15.10** CHKO Beskydy - Javorník - Makyta **15.30** Dětská televize (9/2008) **16.05** H2Onews **16.15** Modlitba se zpěvy z Taizé **17.00** Pro víta mundi (103) - Drahomíř Budinská (2. díl) **17.40** Školy naděje **17.50** Dětský festival v Ostrově **18.00** Festivalové Očko (2) (P) **18.05** Na koberečku (50) **18.25** Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava **18.35** Náš lišáček Leon (16. díl): Kdysi... kdysi dávno (P) **18.45** Pro zdraví **19.00** GOODwillBOY (3. díl) - Skauting **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Pro víta mundi (104) - Eva Henychová (P) **20.45** NOEPARÁDA **21.05** Zpravodajské Noeviny **21.15** Noční univerzita: P. Petr Karas - Bůh nikomu nestrání **22.15** Kulatý stůl na téma: Rok sv. Pavla **23.45** Historie válečného letectví (11. díl): Den D, Ústup a postup **00.15** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 10. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Zpravodajské Noeviny **8.15** Hornolidečko: Seninka **8.25** Pro víta mundi (73) - Slávo Král **9.10** Školy naděje **9.20** Perly ostravské architektury - kostel sv. Václava **9.30** Misijní magazín (25) **10.40** Cesty za poznáním: Radžastán **11.10** Octava dies (496) **11.40** Náš lišáček Leon (16. díl): Kdysi... kdysi dávno **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Harfa Noemova **12.30** Národní kámen **13.10** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **14.40** Hlubinami vesmíru **15.20** Modlitba se zpěvy z Taizé **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.10** Cesty za poznáním:

Zveme Vás do večeradla v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdloukách v neděli 12. října 2008, začátek v 15 hodin.
Tomuto večeradlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek z Rožnova pod Radhoštěm. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii a mše svatá.

ním: Orient Express **16.40** Otazníky na téma: Pěstounská péče **18.05** Festivalové Očko (3) (P) **18.15** Pramen v poušti **18.35** Náš lišáček Leon (17. díl): Zlato pouště (P) **18.45** Pro víta mundi (104) - Eva Henychová **19.25** Harfa Noemova **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Noemova pošta (říjen 2008) (L) **21.30** H2Onews **21.40** Noční univerzita: manželé Muchovi - Hledání laické spirituality **22.40** Misijní magazín (25) **23.40** Pro zdraví **23.50** H2Onews **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 11. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews **8.15** Cesty za poznáním: Taj Mahal (Indie) **8.45** Čtete z křesťanských periodik (P) **8.55** Školy naděje **9.15** Atlas Charity (41. díl): Farní charita Starý Knín **9.35** Ve jménu Ježíše (4. díl): Petr, první apoštol **10.00** GOODwillBOY (3. díl) - Skauting **10.30** Hrdinové Nového zákona (září) (P) **11.10** Actlv8 **11.40** Náš lišáček Leon (17. díl): Zlato pouště **12.00** Angelus Domini **12.05** Zrnko v perle Karibiku **12.25** Actlv8 **13.00** H2Onews **13.10** Pavel Helebrant - Z drva i krvi **14.20** Misijní magazín (25) **15.20** Pro víta mundi (104) - Eva Henychová **16.00** H2Onews **16.10** Cesty za poznáním: Radžastán **17.10** CHKO Beskydy - Javorník - Makyta **17.40** Harfa Noemova **17.55** Danka II. **18.20** Festivalové Očko (4) (P) **18.35** Náš lišáček Leon (18. díl): Srdce a kord (P) **18.45** Kulturní mozaika (3. díl) (P) **18.55** Národní kámen **19.25** První čtení **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** SHIZUOKA 07 - Na jedné lodi **21.05** H2Onews **21.15** Ekologické problémy dneška (1. díl) (P) **22.00** Modlitba se zpěvy z Taizé **22.45** Cesty za poznáním: Myanmar **23.35** Školy naděje **23.55** H2Onews - Mezinárodní verze **00.00** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Neděle 12. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews **8.15** Evangelium (P) **8.20** Harfa Noemova **8.40** Hornolidečko: Valašské Příkazy **8.55** Školy naděje **9.15** Na koberečku (50) **9.35** Pro víta mundi (104) - Eva Henychová **10.15** Evangelium **10.30** Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Dobrá (L) **12.00** Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. **12.15** H2Onews (R) **13.20** Pavel Helebrant - Z drva i krvi **14.30** SHIZUOKA 07 - Na jedné lodi **15.35** Ekologické problémy dneška (1. díl) **16.15** Danka II. **16.45** GOODwillBOY (3. díl) - Skauting **17.15** Ve jménu Ježíše (5. díl): Pavel, misionář (P) **17.45** Hrdinové Nového zákona (září) **18.05** Cesty za poznáním: Radžastán **19.05** CHKO Pálava - Děvín **19.25** Kulturní mozaika (3. díl) **19.35** Actlv8 **20.00** Z pokladů duše **20.05** Octava dies (497) (P) **20.35** Slavnostní oratorium (P) **21.55** Z pokladů duše **22.00** NOEPARÁDA **22.20** Otazníky na téma: Pěstounská péče **23.50** První čtení **00.15** H2Onews **1.15** Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Centrum naděje a pomoci v Brně pořádá pro dospívající dívky v době podzimních prázdnin **od pondělí 27. 10. 2008 do středy 29. 10. 2008** intenzivní kurz s názvem **Být sama sebou**. Můžete objevit samy sebe, seznámit se s novými kamarádkami, prozkoumat oblasti života, které vás zajímají, naučit se, jak lépe obstat v společnosti, jak lépe vypadat, více vědět a lépe se cítit. Témata jednotlivých setkání: osobnost, komunikace, společenská etiketa, image, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, kosmetika, kadeřnictví a zdravá výživa.

Setkání budou probíhat každý den **od 9.00 do 14.30 hodin** v prostorách CENAPu ve Vodní ulici 13 v Brně. Budova je příhodně blízko MHD nedaleko centra. Příspěvek na kurz: 500 Kč. Přihlášky na tel. 543 331 472 (Dvořáková Anežka) nebo na www.cenap.cz.

„Zračná medailka“ - přívěs na řet., zlato 14kar.: malá (14 mm) - 890 Kč, střední (16 mm) - 1450 Kč, velká (19 mm) - 2300 Kč. Zlaté ružence prsteny - cca 2300 Kč (podle váhy). Zasíláme na dobírku + pošt. a bal. do tří týdnů. Objednávky na adrese: L. Novotná, Wolkerova 48, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Vydáváme **PUZZLE BETLÉMA**

(260, 480 a 912 dílků), **PANORAMA BETLÉMA** (494 a 920 dílků) a **PUZZLE KOSTELŮ** (260 dílků). *Cena s poštovním je 150, 250 a 350 Kč. Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč; trebicmartin@volny.cz; SMS 728 133 220 - pouze text. Více na www.volny.cz/trebicmartin. Zboží zašleme do měsíce.*

POUTNÍ MÍSTO KRÁLIKY - AKCE V ŘÍJNU 2008

Ve dnech **17. 10. - 19. 10. 2008** se konají exercicie na téma „Dialog v rodině, jak zlepšit rodinné vztahy“, exercitátor bude upřesněn. Blíží a na www.poutnidum.cz nebo na tel.: 465 631 178 či 605 912 840.

19. 10. 2008 bude u nás pouť pro ženy k sv. Gerardovi. Program: 9.30 ruženec, 10.00 mše svatá s požehnaním s relikvií sv. Gerarda, odpolední program - skupina Učedníci a jiné.

26. 10.-31. 10. 2008 se u nás konají exercicie pro kněze na téma Ježíš Kristus v hymnech sv. Pavla.

Diecézní mariánské večeradlo v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích v sobotu 18. října 2008 ve 14.00 hodin

Program: Modlitba svatého ružence • modlitba za Svatého otce • svátostné požehnání • čtení poselství a výklad k tomuto poselství z knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ • zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie • mše svatá - hlavní celebrant Mgr. Pavel Posád, pomocný biskup. Předpokládané ukončení večeradla v 16.30 hodin. Srdečně Vás zvou, a zvláště kněze, kterým je blízká Panna Maria, modlitební skupiny mariánského kněžského hnutí z Č. Budějovic a okolí a P. Viktor Frýdl - kněz spoluodpovědný za MKH v českých diecích.

LIDÉ BEZ DOMOVA PŘILOŽILI RUKU K DÍLU

Jednou z důležitých cílových skupin, o kterou se stará Charita Brno, jsou lidé bez přístřeší. Charita opravuje dům na Bratislavské ulici 58, kde bude zřízeno Denní centrum pro lidi bez domova. Lidé bez domova se rozhodli sami přiložit ruku k dílu, ještě je čeká hodně práce. Slavnostní otevření centra se však uskuteční již ve **středu 15. 10. 2008 v 10 hodin**. Na setkání se všemi návštěvníky slavnostního otevření se těší

Jiří Hofírek, projektový manažer a PR pracovník Oblastní charity Brno, tel. 545 210 672, mobil 736 522 882, e-mail: jiri.hofirek@caritas.cz

Liturgická čtení

Neděle 5. 10. - 27. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 5,1-7

Ž 80(79),9+12.13-14.15-16.19-20

Odp.: Iz 5,7a (*Dům Izraele je vinicí Páně.*)

2. čt.: Flp 4,6-9

Ev.: Mt 21,33-43

Slovo na den: *Odvádět výtěžek.*

Pondělí 6. 10. - nez. pam. sv. Bruna

1. čt.: Gal 1,6-12

Ž 111(110),1-2.7-8.9+10c

Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 10,25-37

Slovo na den: *Dva denáry.*

Úterý 7. 10. - památka P. Marie Růžencové

1. čt.: Gal 1,13-24

Ž 139(138),1-3.13-14ab.14c-15

Odp.: 24b (*Veď mě, Hospodine, cestou odvěkou!*)

Ev.: Lk 10,38-42

Slovo na den: *Znepokojuješ se!*

Středa 8. 10. - ferie

1. čt.: Gal 2,1-2.7-14

Ž 117(116),1,2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 11,1-4

Slovo na den: *Odpuš' nám naše hříchy.*

Čtvrtek 9. 10. - nez. pam.

sv. Dionýsia nebo sv. Jana Leonardiho

1. čt.: Gal 3,1-5

Lk 1,69-70.71-72.73-75

Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)

Ev.: Lk 11,5-13

Slovo na den: *Kdo tluče, tomu se otevře.*

Pátek 10. 10. - ferie

1. čt.: Gal 3,7-14

Ž 111(110),1-2.3-4.5-6

Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 11,15-26

Slovo na den: *Jeho zbraně.*

Sobota 11. 10. - nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Gal 3,22-29

Ž 105(104),2-3.4-5.6-7

Odp.: 8a (*Hospodin pamatuje věčně na svoji smlouvu. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 11,27-28

Slovo na den: *Ti, kdo slyší a zachovávají.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. - 11. ŘÍJNA 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 10.	PO 6. 10.	ÚT 7. 10.	ST 8. 10.	ČT 9. 10.	PÁ 10. 10.	SO 11. 10.
Antifona	1028 1148	1044 1164	1653 1870	1075 1197	1091 1214	1106 1230	1666 1883
Žalm	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	785 883	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	1029 1148	1045 1164	1653 1870	1076 1197	1091 1214	1107 1231	1666 1883
Antifony	1030 1149	1046 1165	1554 1750	1076 1198	1092 1215	1107 1232	1123 1248
Žalmy	1030 1150	1046 1166	813 914	1076 1198	1093 1215	1108 1232	1124 1249
Krátké čtení a zpěv	1033 1152	1049 1169	1554 1750	1079 1201	1095 1218	1111 1235	1668 1885
Antifona k Zach. kantiku	719 811	1049 1169	1554 1751	1080 1202	1095 1218	1111 1235	1669 1886
Prosby	1033 1153	1049 1169	1655 1872	1080 1202	1095 1219	1111 1236	1655 1886
Závěrečná modlitba	719 812	1553 1750	1555 1751	1080 1202	1556 1753	1112 1236	1656 1888
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034 1157	1050 1171	1066 1187	1081 1203	1096 1220	1112 1237	1127 1253
Antifony	1035 1155	1051 1171	1066 1188	1081 1203	1097 1220	1113 1237	1128 1253
Žalmy	1035 1155	1051 1171	1067 1188	1081 1204	1097 1220	1113 1238	1128 1254
Krátké čtení	1037 1157	1054 1174	1069 1190	1084 1206	1100 1223	1115 1240	1130 1256
Závěrečná modlitba	719 812	1054 1174	1069 1191	1084 1206	1100 1224	1116 1240	1131 1256
Nešpory:	SO 4. 10.						
Hymnus	1024 1143	1039 1158	1055 1176	1660 1877	1085 1208	1101 1225	1117 1242
Antifony	1025 1144	1040 1159	1056 1177	1555 1751	1086 1209	1102 1226	1118 1243
Žalmy	1025 1144	1040 1159	1057 1177	1661 1878	1087 1209	1102 1226	1118 1243
Kr. čtení a zpěv	1027 1146	1043 1162	1059 1179	1555 1751	1089 1212	1105 1229	1120 1246
Ant. ke kant. P. M.	719 811	720 812	1059 1180	1555 1752	1090 1212	1105 1229	1121 1246
Prosby	1028 1147	1043 1163	1059 1180	1664 1881	1090 1212	1105 1229	1121 1246
Záv. modlitba	719 812	719 812	1553 1750	1555 1751	1090 1213	1556 1753	1122 1247
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 4. 10. • 11. 10. • 18. 10. • 25. 10. • 8. 11. • 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

MISIONÁŘI BEZ LODI

Madeleine Delbrêlová • Z francouzštiny přeložila Klára Jelínková

Knižka má vpravdě prorocký náboj. Vznikla ještě před koncilem, v době, kdy se misijní poslání církve přisuzovalo jen „specialistům“, kteří odplouvali na lodích do Afriky nebo do ještě vzdálenějších končin světa. Ostatní křesťané se v lepším případě o misiích dovídali z věstníků a katolických novin, v horším případě se o ně nezajímali vůbec. Madeleine přichází s tehdy revoluční myšlenkou, že každý křesťan je už svou podstatou misionář. Je povolán mít podíl na šíření radostné zvěsti, a to v jakémkoli prostředí, všude tam, kde žije.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 117 x 180 mm, 72 stran, 99 Kč

lidmi, z působení ve vězení i z výchovatelské činnosti mezi narušenou mládeží. Knihu lze doporučit všem, kdo se zajímají o sociální a duchovní působení církve v prostředí delikventní mládeže, která žije na pokraji společnosti.

Portál, s. r. o. • Brož., A5, 296 stran, 345 Kč

USMÍŘENÍ – MÍR (III)

František Mráček

Praktické rady v určitých životních situacích jsou užitečné. Autor naznačuje cestu ke změně, která vede k míru v duši. Vždy jsou pro povzbuzení uvedeny krátké životní příběhy týkající se těchto situací. Kniha je pro osvěžení doplněna třemi obsáhlejšími svědectvími a obrázky z prvních let zjevení Panny Marie v Medžugorje.

VÉRITÉ • Křídový papír, brož., 130 x 200 mm, 152 stran, 120 Kč

EVANGELIUM PODLE SVATÉHO LOTRA

Guy Gilbert • Z francouzštiny přeložila Kateřina Bodnářová

Guy Gilbert, francouzský kněz a vychovatel delikventní mládeže, dostal za tuto knihu v roce 2004 Cenu spirituality dneška. Východiskem každé kapitoly je krátký úryvek z evangelia, od kterého se odvíjejí Gilbertovy úvahy o současných událostech a životních otázkách, duchovní myšlenky, podněty k rozjímání a utvoření životních postojů. Projevují se zde jeho zkušenosti ze života s mladými problematickými

ZPĚVNÍK

TY JSI DŮVOD • SOUČASNÉ SVĚTOVÉ CHVALOPĚVY 1

50 písní zahraničních chval s autorizovanými překlady. Notový zápis melodie, texty a akordické značky. Bonusové CD s texty v TXT a PDF formátu a záznamem melodie ve formátu MIDI.

Rosa, s.r.o. • Kroužková vazba, 178 x 245 mm, 38 stran + CD, 249 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

D + I

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz>; knihy@maticecm.cz). Registrací značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církve autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medžugorje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.